

ÅRGÅNG 130 • NUMMER 10 • JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • OKTOBER 2006

Liahona

The background of the cover features a photograph of two men in white shirts and ties standing in water. The man in the foreground has his hands clasped in prayer, while the man behind him has his right hand raised. The water is a deep blue color.

SPECIALNUMMER:
Välkommen till
Jesu Kristi kyrka

En profets råd till nya
medlemmar, s 2

Vad jag önskar att alla
medlemmar visste, s 10

Tio nya traditioner, s 26

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf,
David A Bednar

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Gary J Coleman, Yoshihiko Kikuchi,
Gerald N. Lund, W. Douglas Shumway

Verkställande direktör: David L Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Seniorredaktör: Larry Hiller

Grafisk chef: Allan R Layborg

Redaktionschef: R Val Johnson

Biträdande redaktionschef: Jennifer L Greenwood

Medredaktörer: Ryan Carr, Adam C Olson

Redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: Linda Stahle Cooper, David A.
Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Melvin Leavitt,
Sally J Odekir, Judith M Paller, Vivian Paulsen, Richard M
Romney, Jennifer Rose, Christy Rusch, Don L Searle, Janet
Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb

Chefsekreterare: Monica L Dickinson

Marknadschef: Larry Hiller

Grafisk chef: M M Kawasaki

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Brittany Jones Beahm, Howard G Brown,
Julie Burdett, Thomas S Child, Reginald J Christensen,
Kathleen Howard, Eric P Johnsen, Denise Kirby, Randall J
Pixton

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Kris T Christensen

Ansvarig utgivare för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusgatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret
i Tyskland. Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388.
Priset för en helårsprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms
och porto) och betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska,
franska, grekiska, haitiska, hindi, holländska, indonesiska,
isländska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska,
kiribat, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska,
marshallesiska, mongoliska, norska, polska, portugisiska,
rumänska, ryska, samoanska, singalesiska, slovenska,
spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu,
thailändska, tjekiska, tonganska, tyska, ukrainska,
ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den
utkommer varierar för olika språk.)

© 2006 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.
Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt,
inte kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt
material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill
konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på världskartan.

For Readers in the United States and Canada:

October 2006 Vol. 130 No. 10. LIAHONA (USPS 311-
480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to
Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, OKTOBER 2006

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första presidentskapet: Ett fullkomligt klart hopp —
till nya medlemmar i kyrkan *Gordon B Hinckley*
- 6 Glädje i evangeliet
- 10 Vad jag önskar att varje ny medlem visste — och att alla andra
medlemmar kom ihåg *Jeffrey R Holland*
- 17 Kärleksfulla familjer, olika trosuppfattningar *Walter F González*
- 25 Besökslärarnas budskap: Ta emot prästadörets välsignelser
- 26 Nya medlemmar, nya traditioner *F Melvin Hammond*
- 30 Lära sig hur kyrkan fungerar och hitta sin plats i den *Jan Pinborough*
- 36 Övervinna svårigheterna *Larry Hiller*
- 40 Sista dagars heliga berättar
Tro under viadukten *Greg Carlson*
Mat eller tionde? *Charlotte Arnold*
Rätta platsen för mig
Francisco Javier Lara Hernández
- 44 Vad händer nu?
Richard M Romney och Victor D Cave
- 48 Bra ord att kunna

10 Vad jag önskar att varje ny medlem visste — och att alla andra medlemmar kom ihåg

VÄLKOMMEN TILL DET HÄR NUMRET AV LIAHONA

Om du är ny medlem ...

Den här tidningen är gjord för dig. Den innehåller inspirerade och kärleksfulla råd från apostlar och profeter. Du hittar också råd från vanliga medlemmar som har upplevt det du nu upplever som ny medlem. Vi hoppas att det här numret ska vara till hjälp för dig nu och i framtiden när du går tillbaka till det för att få information och inspiration.

Du har fått andlig bekräftelse på att kyrkan är sann, men du märker kanske att du fortfarande har

mycket att lära dig och en del förändringar att göra vad gäller livsstilen. Det här numret kan hjälpa dig att sätta dessa utmaningar i rätt perspektiv så att du klarar av dem på ett bra sätt. Du kan göra det eftersom Gud verkligen är din Fader och hjälper dig att lyckas.

Om du har varit medlem länge ...

Det kan kännas konstigt att få ett nummer som är riktat till nya medlemmar. Men när du blir mer medveten om de svårigheter som nya

FÖR UNGDOMAR

- 20 Det är värt det!
Veronica Garcia Walker
- 22 Frågor och svar: Nu när jag har blivit medlem i kyrkan ifrågasätter några av mina vänner och familjemedlemmar mitt beslut. Vad ska jag säga till dem?
- 35 Hemma *Megan Walker*
- 39 Råd och förslag: Att bli en sista dagars helig tonåring
- 49 Affisch: Kom till mig

När du letar efter VDR-ringen som finns gömd i det här numret, bestäm dig då för att lyssna på eller läsa profetens ord från generalkonferensen.

medlemmar ställs inför så kan detta nummer hjälpa dig att dra nytta av din långa erfarenhet av kyrkan och din kunskap om evangeliet som vän och mentor till nya medlemmar.

Om det finns någon som du kan välsigna genom att ge det här numret till, eller bara en artikel eller två, så uppmanar vi dig att göra det. Ytterligare exemplar av den här tidningen kan du köpa på distributionscentret och i USA och Canada på www.ldscatalog.com. Fråga först dina församlings- eller grensledare.

De kanske redan har beställt extra exemplar och har kanske planer på att ge ett till den personen.

Om du är missionär ...

Artiklarna i den här tidningen kan stärka nyomvända och hjälpa dem veta vad de har att förvänta sig som ny medlem. Samråd med församlings- eller grensledare när du ska ge det här numret till nya medlemmar och till personer som snart ska döpas och konfirmeras.

— *Redaktörerna*

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Nutida profeter talar
- LS4 Samlingsstunden: Jag ska följa profeten idag
Elizabeth Ricks
- LS6 Resan till dopet
- LS8 Hålla vårt dopförbund *Jennifer Rose*
- LS10 Ren igen *Anne Bentley Waddoups*
- LS13 Sång: Jag villigt ger mitt tionde
Lonnie Dobson Adams
- LS14 Vänner emellan:
Stå för rättfärdighet
Wolfgang H Paul
- LS16 Vad gör jag nu?

LS10 Ren igen

PÅ OMSLAGET

Foto John Luke och Christina Smith, bilderna är arrangerade.

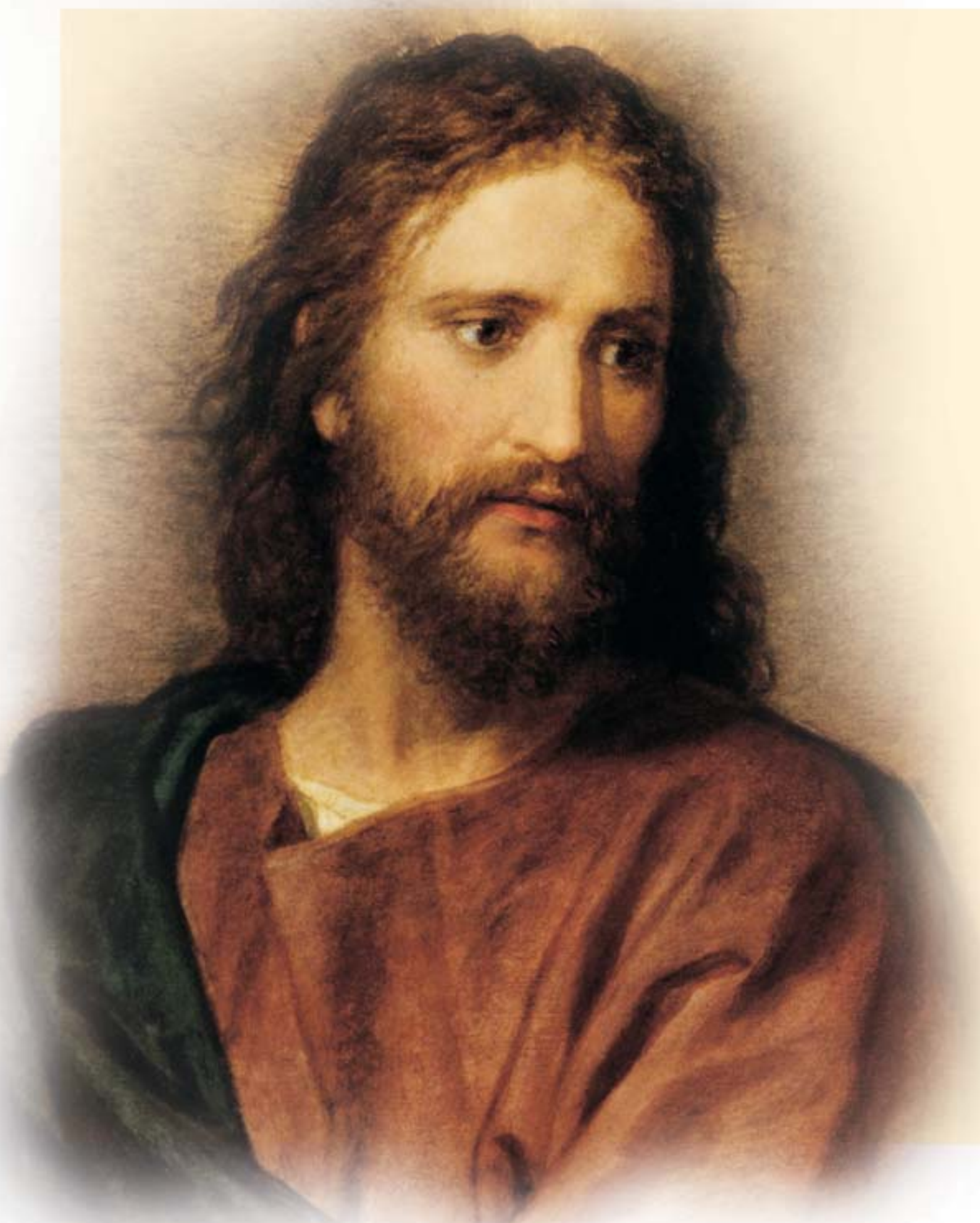
LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET

Foto Christina Smith, bilden är arrangerad.

ÄMNET I DETTA NUMMER

LS = Lilla stjärnan	Pionjärer, 42
Besöksundervisning, 2, 44	Profeter, LS2, LS4
Bön, 17, 26, 40, LS14, LS16	Prästadömet, 6, 25, 30
Dop, LS6, LS8, LS10	Prövningar, 10, 36
Enighet i familjen, 17, 20, 22	Respekt, 17
Exempel, 20	Sakramentet, 44
Familjens hemafton, 26	Skriftstudier, 26
Fasta, 26	Släktforskning, 44
Förbund, 10, LS8, LS16	Tempel, 10, 26, 44
Hemundervisning, 2, 5, 44	Tionde, 26, LS13
Hjälpföreningen, 25	Tjänande, 10
Hjälpmedel, 44	Traditioner, 26
Kallelser, 2, 26, 30, 44	Tro, 40
Kärlek, 17	Tvivel, 36
Lydnad, LS8	Visdomsordet, 7, 26, 41
Omvändelse, 10, 41, LS10	Vittnesbörd, 6, 36
Patriarkaliska välsignelser, 44	Vänskapskontakta, 2, 10, 30, 36, 42

Ett fullkomligt klart hopp

TILL NYA MEDLEMMAR I KYRKAN

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Vi gratulerar dig till dopet nyligen och hälsar dig varmt välkommen. Vilket underbart steg du har tagit i och med att du har blivit medlem i kyrkan! Vi står redo att hjälpa dig på alla sätt vi kan.

Under denna livsavgörande tid kanske du känner dig som kvinnan som skrev följande brev:

”Min färd in i kyrkan var unik och ganska påfrestande. Det senaste året har varit det svåraste året någonsin under mitt liv. Det har också varit det mest givande. Som ny medlem får jag nya utmaningar varje dag.”

Hon fortsätter: ”När vi undersökare blir medlemmar i kyrkan blir vi förvånade över att upptäcka att vi har kommit in i en fullständigt främmande värld, en värld som har sina egna traditioner, sin egen kultur och sitt eget språk. Vi upptäcker att det inte finns någon eller något vi kan vända oss till för att få vägledning på vår färd in i denna nya värld.”¹

Det som du upplever som ny medlem borde vara glädjande. Din tro på Frälsaren är stark. Din entusiasm över att lära dig alltmer om det återställda evangeliet är uppriktigt. Men det är också lätt att känna sig överväldigad av

nya ord, nya möten, nya lärdomar och nya utmaningar. Du kanske också träffar en hel del nya människor. Du kanske undrar om du någonsin kommer att bli en riktig sista dagars helig. Jag har ett enkelt budskap till dig: Självfallet kan du det! Ge inte upp!

På vägen

Tänk på vad Nephi sade:

”I haven gått in genom porten. I haven handlat enligt Faderns och Sonens bud, och I haven undfått den Helige Anden, vilken vittnar om Fadern och Sonen ...

Och nu ... vill jag spörja eder, om allt är gjort genom att I haven beträtt den raka och smala stigen? Se, jag säger eder: Ingalunda! Ty I skullen icke hava hunnit så pass långt, om det icke hade skett genom Kristi ord med orubbad tro på honom och fullkomlig förtröstan på hans förtjänst, som är mäktig att frälsa.

Därför måsten I sträva framåt med ståndaktighet i Kristus och hava ett fullkomligt klart hopp samt kärlek till Gud och alla människor. Om I så sträven framåt och glädjen eder i Kristi ord samt uthärden intill änden, se, så säger Fadern: I skolen hava evigt liv.” (2 Nephi 31:18–20)

Detta är Guds heliga verk. Detta är hans kyrka och hans rike. Jag ger detta vittnesbörd och en inbjudan att fortsätta vara en del av detta stora underverk i de sista dagarna som är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Vi behöver er.
Vi ska göra
vårt bästa för
att trösta er, för att
få er att känna er
välkomna och accep-
terade. Vi älskar er,
och vi vet att Herren
älskar er. Kom och
arbeta med oss sida
vid sida så att vi
kan växa och lära
tillsammans.

Att bli medlem i kyrkan är en allvarlig sak. Varje nyomvänd tar på sig Kristi namn och lovar underförstått att hålla hans bud. Men att komma in i kyrkan kan vara en riskabel upplevelse. Om det inte finns varma och starka händer som välkomnar dig, om vi inte når ut till dig med kärlek och omsorg, så kan du börja undra över det steg du har tagit. Om det inte finns vänliga händer och välkomnande hjärtan som tar emot dig och leder dig på vägen, kan du förlora fotfästet. Vi har utmaningen att hjälpa dig stärka ditt vittnesbörd om detta verks sanning. Vi kan inte låta dig gå in genom entrén och ut genom bakdörren! Var och en av er är betydelsefull. Var och en av er är en son eller dotter till Gud.

Jag har sagt det förut och jag säger det igen: Det är tre saker som alla nyomvända behöver:

1. En vän i kyrkan som du alltid kan vända dig till, som går

bredvid dig, som svarar på dina frågor och som förstår dina problem. Du har också hemlärare, besökslärare och andra medlemmar som hjälper dig fram längs din härliga resa av tro.

2. En uppgift. Det geniala i denna kyrka är aktiviteten. Det är därigenom vi växer. Tron på och kärleken till Herren är som musklerna i en arm. Om man använder dem blir de starkare. Om man bär dem i en mitella blir de svagare. Var och en av er förtjänar ett ansvar.

När du handhar ditt ansvar så kanske du gör en del misstag. Det är inte hela världen. Vi gör alla misstag. Det viktiga är tillväxten som kommer av aktiviteten. Dina ledare kan hjälpa dig hitta ett sätt att engagera dig. Var villig att anta nya utmaningar och lita på att Herren hjälper dig klara av dem. Be om hjälp om du blir missmodig. Men ge inte upp.

När du fortsätter försöka så märker du att dina förmågor förbättras.

3. Du behöver ständigt "få näring genom Guds goda ord". (Moroni 6:4) Du kommer att tillhöra ett prästadömskvorum eller Hjälpföreningen, Unga kvinnor, Unga män, Söndagsskolan eller Primär. Kom till sakramentsmötet och ta del av sakramentet för att förnya de förbund du ingick när du döptes. Läs i skrifterna varje dag. Be varje morgon och kväll så att du kan hålla dig nära Herren.

Du vet och vi vet att det finns många goda människor i andra kyrkor. Det finns mycket

gott hos dem. Din familj och dina tidigare religiösa traditioner kan ha lärt dig en hel del gott och grundat många goda vanor. Som aposteln Paulus sade: "Pröva allt [och] behåll

det goda." (1 Tess 5:21) Ta med dig det goda, behåll det och använd det i Herrens tjänst.

Glädjas tillsammans

Vi gläds tillsammans med dig i Jesu Kristi evangelium. Det finns många välsignelser som väntar dig. Vi vet att det ibland kan kännas oerhört ensamt. Du kan känna dig besviken. Det kan kännas skrämmande. Vi i kyrkan skiljer oss mycket mer från världen än vi är benägna att tro. Men evangeliet är inget att skämmas för. Det är något att vara stolt över. "Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre", skrev Paulus till Timoteus. (2 Tim 1:8)

Till dem av er som är nya vädjar jag: Stanna kvar hos oss. Vi behöver er. Vi ska lägga armen om er och vara era vänner. Vi ska göra vårt bästa för att trösta er, för att få er att känna er välkomna och accepterade. Vi älskar er, och vi vet att Herren älskar er. Förlåt oss för våra fel och svagheter. Kom och arbeta med oss sida vid sida så att vi kan växa och lära tillsammans.

Detta är Guds heliga verk. Detta är hans kyrka och hans rike. Den syn som inträffade i den heliga lunden var just det som Joseph sade att det var. I mitt hjärta finns en klar insikt om vikten av det som hände där. Mormons bok är sann. Den vittnar om Herren Jesus Kristus. Hans prästadöme har

återställts och finns ibland oss. Nycklarna till detta prästadöme, som har kommit från himmelska varelser, utövas för att vi ska bli evigt välsignade. Sådant är vårt vittnesbörd — ert och mitt — ett vittnesbörd som vi måste leva upp till och som vi måste bära för andra. Jag ger detta vittnesbörd, min välsignelse och min kärlek till er alla, och en inbjudan att fortsätta vara en del av detta stora underverk i de sista dagarna som är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. ■

FOTNOT

1. "Finn lammen, föd fåren", *Liabona*, juli 1999, s 122.

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel.

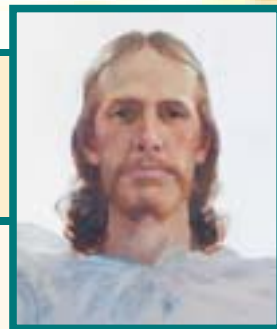
1. Ta med tre föremål som representerar de tre sakerna som nämndes i artikeln, som varje ny medlem behöver. Ni kan till exempel ta med er en gåva från en vän, en kyrkohandbok och skrifterna.

- Om ni undervisar nya medlemmar, samtala då om hur dessa föremål kan hjälpa dem glädjas åt sitt medlemskap i kyrkan. Hjälプ dem också att se vilka bidrag de kan ge som nya medlemmar.

- Om du undervisar personer som varit medlemmar länge så kan ni diskutera varför en vän, ett ansvar och näring genom Guds ord är så viktigt för nya medlemmar. Inbjud dem att hjälpa till att uppfylla behoven hos de nya medlemmarna i sin församling eller gren.

2. Låt familjemedlemmarna föreställa sig att de just har kommit till ett främmande land där de varken känner till språket, traditionerna eller kulturen. Fråga dem hur de känner sig. Vad är det första som de vill ha eller saknar? Jämför detta med vad en ny medlem kanske upplever. Läs det sista stycket i president Hinckleys budskap och vittna om välsignelserna av att "vara en del av detta stora underverk i de sista dagarna".

Medlemmar från hela världen bär sitt vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium.

Glädje i evangeliet

Prästadömet kraft

"Min mamma blev mycket sjuk en morgon och jag var ensam hemma med henne. Hon blev allt sämre. Min kära mor led. Hennes tårar och skrik blev för mycket för mig.

Våra grannar kom inrusande i huset. De föreslog att jag skulle ta henne till sjukhuset, men ingen av dem kunde hjälpa mig. Varken min stavs-president eller min biskop var hemma. Jag var helt förvirrad.

Djupt inom mig funderade jag på vad jag skulle göra. Jag bad min himmelske Fader att befria mig från situationen. Just då ropade min mamma på mig och frågade: 'Har du blivit ordinerad till det högre prästadömet?'

Jag svarade: 'Ja.'

'Ge mig då en välsignelse', sade hon.

Jag blev mycket förvånad, för när missionärerna hade undervisat henne om prästadömet så trodde hon inte på det. Nu var jag den ende i närheten som bemyndigats av Jesus Kristus att handla i Guds namn. Jag gjorde en bedömning av mig själv och fann att jag var värdig att utföra en sådan stor uppgift. Jag bad min mor vänta en stund och uppsände en kort bön till min himmelske Fader, att han skulle hela min mor.

Efter bönen kände jag något särskilt inom mig. Jag förstod genast att det var Guds kraft. Jag gick tillbaka och

Amos Kwame Tofah

hjälpade försiktigt min mor att sätta sig upp. Jag lade händerna på hennes huvud och välsignade henne. Kort efter förordningen somnade hon. Hon sov i omkring åtta timmar. Jag hörde aldrig några skrik eller klagomål från henne igen.

Vad glad jag blev när min mamma vaknade. Jag frågade hur hon mådde. Hon svarade: 'Jag mår mycket bra, min son. Jag trodde inte att prästadömet var verkligt, men när jag led och bad en bön om hjälp så insåg jag plötsligt att prästadömet är verkligt. Så jag bad om en välsignelse och kunde sedan somna.' — *Amos Kwame Tofah, Ghana*

Sunil Masseys familj

Ändrad inställning

”Jag blir lycklig av att följa Frälsaren. Det har förändrat min inställning och min familjs inställning till andra människor. Vi är artigare och hövligare mot alla. Vi är mer utåtriktade och vänligare.” — *Sunil Massey, Indien*

Hjälp med att fostra sex barn

”För sex år sedan dog min hustru Sachiko i cancer. Andra oroade sig för att vår familj med sex barn skulle duka under utan en mor, men det är så som världen tänker. Vi visste att det finns stor styrka i evangeliet så vi fortsatte att ha hemaftnar och familjebön och skriftstudier. Detta har verkligen hjälpt till att stärka familjebanden.

Eftersom vi hade evangeliet i vårt hem visste våra barn var deras mor var. Evangeliet välsignade deras liv, och de kände att de

behövde dela välsignelserna med andra. Barnen har gått ut som missionärer, en efter en.” — *Masahiro Yonamine, Japan*

Riskerade karriären

”När jag intervjuades för min nuvarande anställning som vice verkställande direktör för ett stort internationellt företag berättade jag för min överordnade om min uppfattning om alkohol. Jag sade att jag inte skulle kunna ta jobbet om det skulle bli svårt att utföra mina ansvar därför att jag inte drack alkohol.

Just då var det sociala drickandet ett mycket viktigt inslag i affärskulturen och ansågs vara god stressterapi. Det ansågs allmänt att socialt drickande var en del av en framgångsrik karriär. Min chef erbjöd mig anställningen och respekterade min tro, trots att han var besviken över att jag inte skulle kunna delta i hans sociala umgänge bland personer i chefsställningar.

Sedan jag började arbeta vid företaget

Masahiro Yonamines familj

Darla Lauer

Komma till Kristus

”Den största förändringen i mitt liv sedan jag blev medlem i kyrkan är hur jag behandlar andra människor. Jag är inte cynisk längre. Jag är vänligare, mer kärleksfull. Jag delar med mig. Jag har inga onda tankar om någon. Så enkelt är det. Lev livet och njut av det, för du har Kristus i ditt liv.

Jag gläder mig i evangeliet eftersom det helar min själ. Och jag vet att Kristus lever idag.” — *Darla Lauer, Utah, USA*

har affärskulturen förändrats, så det är knappt något problem längre att jag inte dricker. Mitt fasta vittnesbörd är att jag

går framåt i mitt liv, och i min karriär, när jag följer Jesu Kristi värderingar.”
— *Yong-In S Shin, Sydkorea*

Jeffrey och Analili Burrows familj

Svaren på livets frågor

”Vi gläder oss i evangeliet eftersom det ger svar på livets frågor. Efter att ha genomlidit smärtan av två missfall, var känslan av att hålla vår lilla dotter i famnen nästan mer än vad hjärtat kunde uthärda utan att brista. Prästadömet har gett oss hopp att se frukterna efter det att vår tro har blivit prövad.

Kyrkan har nyckeln till framgång för varje ung familj som oss, genom det material vi får om hur man fostrar rättfärdiga barn. Var annars kan man hitta sådan vägledning? Evangeliet har gett oss ett evigt perspektiv på livet och döden, på sjukdom och hälsa och på evig kärlek.” — *Jeffrey och Analili Burrows, Guatemala*

Garry och María Guanilos familj

Tillsammans för evigt

”En dag satte sig två missionärer i min taxi”, säger Garry Guanilo från Peru. De frågade mig om jag visste att familjen kan vara evig. Den frågan hade stor inverkan på mig. Och de talade med mig om profeten Joseph Smith. Jag kom hem och berättade om det för min hustru María. Vi bjöd hem missionärerna till oss. Under den första lektionen sjöng de ’Familjer kan vara tillsammans för evigt.’ (Barnens sångbok, s 98)

María säger: ”Sedan vårt dop har vi utvecklats på många sätt. Det är som en trappa — vi fortsätter att gå högre och högre och det som är mindre viktigt försvinner från vårt liv.”

Garry fortsätter: ”Jag vill gifta mig med min hustru för evigt i templet och få våra döttrar beseglade till oss. Vi hade ingen aning om att den här världen existerade!” — *Garry och María Guanilo, Peru*

Sången ingav mig mod

”Jag fick ett avgörande vittnesbörd i februari 1945 när jag var 13 år. Vi befann oss mellan två stridslinjer under andra världskriget och hamnade i en livshotande situation tillsammans med fyra andra familjer. Omkring femton soldater riktade sina gevär mot oss och tänkte skjuta oss. I denna farliga situation ställde sig min mor mellan vapnen och oss fem barn. Hon sade: ’Barn, håll varandra i handen.’ Sedan sjöng hon psalmen ’Bliv kvar hos mig!’ (*Psalmer*, nr 100)

Idag, sextio år senare, kan jag fortfarande höra psalmen inom mig. I det ögonblicket bad jag till min himmelske Fader och ingick ett förbund med honom att om han räddade mitt liv så skulle jag hålla hans bud och lagar. Detta löfte har gett mig styrkan att vända mig bort från världsliga ting och rikta in mitt liv på Jesu Kristi evangelium.” — *Erich Stank, Tyskland*

Erich Stank

Franklin M Konduah

Jag är hemlärare

”Jag tycker om att lära mig om evangeliet. Jag tycker om att sjunga psalmer, för psalmerna undervisar om lärdomarna. Jag vill gå ut som missionär, och jag är hemlärare. Jag går ut tillsammans med min far, och med Herrens hjälp har vi hjälpt till att aktivera två familjer.”

— *Franklin M Konduah, Ghana*

Vad jag önskar att vara och att alla andra m

Det är viktigt att minnas att vi behöver nå framgång — att vi inte bara ska fullborda loppet, utan fullborda loppet med glädje.

ÄLDSTE JEFFREY R. HOLLAND
i de tolv apostlarnas kvorum

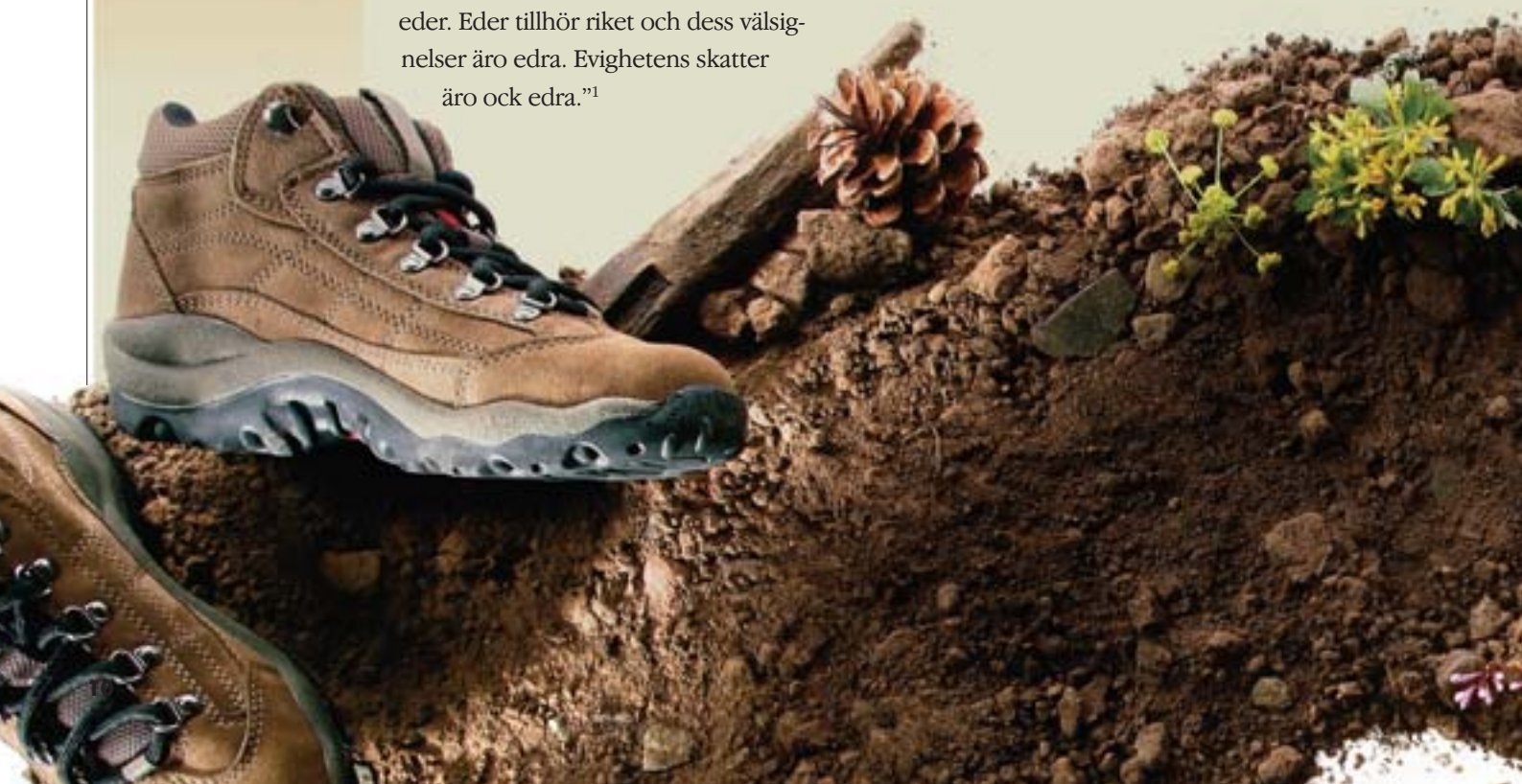
När män, kvinnor och barn döps in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga så påbörjar de en underbar resa som (bildligt talat) markeras av majestätiska berg, grönskande dalar och vackra vyer så långt ögat når. Ibland är det en krävande resa, men trots det helt nödvändig, för det är resan tillbaka till vår Fader i himlen. Lyckligtvis har Herren Jesus Kristus själv lovat att leda oss längs vägen:

”Sannerligen, sannerligen säger jag eder: I ären små barn och haven ännu icke förstått, huru stora välsignelser Fadern håller i sina händer i beredskap åt eder ...

Varen ... vid gott mod, ty jag skall leda eder. Eder tillhör riket och dess välsignelser äro edra. Evighetens skatter äro ock edra.”¹

Som medlemmar i kyrkan befinner vi oss alla på denna resa. Vi är alla olika i fråga om ålder och erfarenhet, liksom när det gäller språk, kultur och kunskap om evangeliet. Men vi välkomnar er oavsett era omständigheter. Som aposteln Paulus sade: ”[Ni] är [nu] ... medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj”² och det innebär att vi alla befinner oss i samma båt.

Det finns några saker som jag önskar att du och varje medlem visste, saker som ger andlig styrka inför resan som ligger framför er. Det är viktigt att minnas att vi behöver ha framgång — att vi inte bara ska fullborda loppet,³ utan fullborda loppet med glädje.⁴

e ny medlem visste — medlemmar kom ihåg

För att få en celestial belöning är det av yttersta vikt att vi är trofasta till änden. Det finns inget i kyrkan som riktar sig mot det telestia eller terrestiala riket. För oss är det ett celestialet mål hela vägen. Vi kan inte sakta ner farten eller ge upp eller sluta när vi har kommit halvvägs. Kristus själv sade:

”Den som omvänder sig och bliver döpt i mitt namn ... om han är ståndaktig intill änden, skall jag hålla ... skuldfri inför min Fader den dag jag skall stå för att döma världen ...

Därför ingår intet i hans vila, utom de som hava tvagit

sina kläder i mitt blod, till följd av sin tro och omvändelse från alla sina synder samt sin trofasthet intill änden.”⁵

Förbundets väg

Den väg som vi alla har valt, vägen längs vilken vår Frälsare kan leda oss, är förbundets väg. Från och med dopet ingår vi förbund medan vi följer denna väg till evigt liv, och vi håller oss kvar på vägen genom att hålla förbunden. Hans ljus är en av belöningarna med att hålla sina förbund. ”Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte

vandra i mörkret utan ha livets ljus”,⁶ försäkrade Jesus.

I hans ljus lever vi andligen och för varje dag som går stärks vår förmåga att urskilja detta ljus och ta emot

Mästarens liv
var fyllt av
kärleksfullt
tjänande och omsorg
om andra, och det
är också hans
lärjungars liv.

mer av det. Dessutom får vi den Helige Andens gåva när vi konfirmeras, den första av många gåvor som reserverats för den sanna kyrkans medlemmar. Den Helige Andens maningar kommer alltid att täcka vårt behov om vi håller oss till förbundets väg. Vägen går uppför för det mesta, men den hjälp vi får till att gå uppför är bokstavligt talat gudomlig. Vi har tre medlemmar i gudomen — Fadern, Sonen och den Helige Anden — som hjälper oss tack vare de förbund vi ingått.

För att påminna oss om dessa förbund tar vi del av sakramentet varje vecka. I bönen som uppsänds för brödet, "betyga[r vi] för dig, o Gud, du evige Fader, att [vi] äro villiga att påtaga [oss] din Sons namn och alltid minnas honom samt hålla de bud han givit [oss], så att [vi] alltid må hava hans Ande hos [oss]".⁷

Det helgade tjänandet

Ett av förbunden vi ingår när vi döps är att tjäna. Kärleksfullt tjänande och omsorg om andras behov var kanske Frälsarens främsta egenskap under sitt jordiska liv. Det kommer alltid att vara utmärkande för Mästarens lärjungar. Vid Mormons vatten klappade den lilla gruppen med troende i händerna av glädje när de uppmanades att ingå ett förbund genom dopet att de skulle bära varandras bördor och trösta dem som behövde tröst.⁸

I vår tid har Frälsaren själv rått oss: "Alla som ödmjuka sig för Gud och önska bli döpta och komma fram med förkrossat hjärta och bedrövad själ ... och äro villiga att ikläda sig Jesu Kristi namn och *äro beslutna att tjäna honom intill änden och genom sina gärningar klart visa*, att de hava mottagit av

Kristi Ande till syndernas förlåtelse, skola genom dop upptagas i hans kyrka.”⁹

Det är vår plikt att tjäna. Men det är mer än en plikt. Det är en kristuslik möjlighet. Han bar våra bördor, och när vi bär varandras bördor så blir vi verkligen mer lika honom. Tjänande i kyrkan kan vara en slags börda, men det är en ”lätt”¹⁰ börda, för vi arbetar sida vid sida med världens Frälsare.

Det heliga templet

Om vår förbundsväg har en jordisk symbol för vår eviga bestämmelse så är det Herrens hus, det heliga templet. Där ingår vi förbund som kan binda oss samman med Gud och med våra nära och kära för evigt. Utanför templet pratar vi sällan om dessa förbund, men inom dess väggar kan den Helige Anden fritt vittna om dem för de rena i hjärtat. Välsignelsen av att få denna ljuva, bekräftande vägledning av Anden när vi besöker Herrens hus om och om igen är en välsignelse som jag önskar att alla vuxna medlemmar kunde få erfara.

Där du står idag som ny medlem kan templet kännas som ett avlägset mål, alltför svårt att uppnå. Men det är det faktiskt inte. Vi behöver inte försöka tillryggalägga avståndet till templet med ett enda stort steg. Varje troshandling, varje steg mot omvändelse, varje tyst seger när det gäller att hålla buden, för oss närmare templet varje månad, varje vecka, varje dag, varje timme. ”Bliven därför icke trötta av att göra gott”, har Herren sagt, för ”av det ringa kommer det som är stort.”¹¹

Vägen till templet blir faktiskt lättare än vad den först kan verka, för du finner glädjeämnen längs vägen och även hjälp för att klara av resan. De av oss som känner till templets välsignelser går gladeligen — entusiastiskt! — med dig när du förbereder dig för att få en speciell upplevelse där.

Medlemmarna i din församling eller gren kanske tar det första steget och stöder dig, så som någon stödde dem. Men låt inte dem vara de enda som tar ett steg framåt. Gå själv fram och skapa vänskapsband bland medlemmarna.

Kom ihåg att också du har ingått ett förbund att tjäna, och också du kan vara till välsignelse för andra, fastän du är ny som medlem i kyrkan.

Det som är ännu bättre än jordisk hjälp är att du kan få den generösa hjälpen från himlen. Det finns säkerligen inget som Gud och hans änglar är ivrigare att göra än att hjälpa var

och en av oss att ingå och hålla heliga förbund. I kapitel 76 i Lära och förbunden står det:

”Jag, Herren, är barmhärtig och nådig mot dem som frukta mig och fröjdar mig över att ära dem som tjäna mig i rättfärdighet och sanning intill änden ...

Deras visdom skall bliva stor och deras förstånd nå upp till himmelen. För dem skall de visas visdom förgås och de klokas förstånd tillintetgöras,

ty jag skall upplysa dem med min Ande, och genom min kraft skall jag kungöra min viljas hemligheter för dem, ja, även det som intet öga sett eller öra hört, och vilket ännu ej uppkommit i någon människas hjärta.”¹²

Det här löftet gäller er lika mycket som någon annan i kyrkan. Det gäller inte bara dem som har ett rikt pionjäraryrke. Detta löfte gäller varje trofast och lydig medlem, oavsett var du bor eller hur ny du än känner dig i fällan.

Lämna det förgångna bakom dig

Nu när du har inträtt på denna väg som vår Återlösare har upplyst, och får hjälp av änglar, låt då bli att titta tillbaka på mörkret och samvetskvalen i det förgångna.¹³ Sann omvändelse gör det möjligt för dig att gå bort från detta mörker. I ett av de mest uppmuntrande skriftställena jag känner till står det: ”[I] måsten ... *sträva framåt* med ståndaktighet i Kristus och hava ett fullkomligt klart hopp.”¹⁴ Sträva alltså framåt. Lämna det förflutna bakom dig. President Spencer W Kimball (1895–1985), kyrkans tolfte president, lärde: ”Frälsaren har uppmanat oss att sätta handen till plogen utan att se tillbaka. I den andan ska vi gå framåt, i ödmjukhet och med en fast tro på Herren. Vi ska sätta vår lit till honom och inte låta oss

lockas att lämna den rätta vägen, vare sig för att leva på världens *sätt* eller för att *prisas* av världen.”¹⁵ Eller, kan vi tillägga, genom tidigare upplevelser i världen.

Men bli inte förvånad om det förflutnas dragningskraft är stor. Det kan handla om gamla vänner och gamla vanor — ingrodna vanor som kan ha varit djupt förankrade i ert beteende, till exempel missbruk av tobak, alkohol, droger, pornografi, hasardspel, sexuella överträdelser eller oärlighet, bara för att nämna några få. Dessa vanor höll dig åtskild från den Helige Andens inflytande då, och de kan göra ännu större skada om du skulle gå tillbaka till dem nu. *Men kraften i dina förbund är större än frestelsens kraft.* Låt inte rädslan för tidigare överträdelser försvaga ditt beslut att omvända dig och överge dem. Kom ihåg! Gud har lovat att frälsa dig ”från [din] motståndares hand och [återlösa dig] från fiendens hand”.¹⁶

Du kanske känner dig helt oförmögen att på egen hand övervinna ditt missbruk eller andra problem från det förflutna, men du behöver inte ta tag i problemen ensam. Till varje medlem har Gud gett en prästadömsledare med nycklar, eller myndighet, som kan hjälpa dig med omvändelseprocessen och med att finna ny styrka. Sök den hjälpen. Gå till dessa prästadömsledare — vanligtvis biskopen eller grenspresidenten, med sådant som har att göra med omvändelse och andliga problem — och de sätter dig på helandets väg, ett helande som kommer från Frälsaren. När det gäller sådant som inte har med bekännelser att göra kan andra hjälpa dig — en vän, en närstående, en hem- eller besökslärare, en professionell rådgivare eller en stark medlem — allt beroende på problemet. Jag vill återigen påpeka att vi befinner oss på den här resan tillsammans, och ”om en lem lider, så lider alla lemmarna med den. Och om en lem hedras, gläder sig alla lemmarna med den”.¹⁷

När du uppbygger all din andliga kraft för att övervinna

svagheter, när du uppriktigt söker vår Frälsares och dina prästadömsledares hjälp, så kan den Helige Anden hjälpa dig så att du åter kan få känna den andliga förvisning som du hade när du döptes. Han kan ännu en gång fylla ditt hjärta med kunskap om att vägen du valt är den väg som vår Fader i himlen vill att du ska följa i tid och evighet.

Undrar du om den Helige Anden verkligen kommer att tala till dig? Var säker på att han redan har det — många gånger. Vi kan vara lite oerfarna när det gäller att känna igen den vägledningen, men varje medlem i kyrkan har den Helige Andens gåva och har fått många maningar och mycket hjälp tack vare den gåvan — även när vi inte medvetet sökte det. Gud är vår Fader, och föräldrar gör allt de kan i rättfärdighet för att hjälpa sina barn — inklusive

(och ibland särskilt) egensinniga barn. Denna hjälp från himlen genom den Helige Anden kommer oftare som känslor än som yttre sinnesupplevelser.

President Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, beskrev det på följande sätt: ”Den Helige Anden kommunicerar med vår ande genom våra inre sinnen mer än genom våra yttre sinnen. Denna vägledning kommer som tankar, som känslor, genom intryck och maningar.

Det är inte alltid lätt att

beskriva inspiration. Skrifterna lär oss att vi mer kan ’känna’ den andliga rösten än höra den och se mer med andliga än med jordiska ögon.”¹⁸

Vardagliga segrar

På denna uppåtsträvande och ibland farliga resa får var och en av oss sin beskärda del av dagliga

Templet är en jordisk symbol för vårt celesti-ala mål, och varje daglig handling av tro och lydnad för oss närmare dess välsignelser.

svårigheter. Om vi inte är försiktiga när vi betraktar livet genom självintressets snäva lins så kan vi tycka att det ger oss *mer* än vår beskärda del av prövningar — att andra på något sätt verkar ha det lättare.

Men livets prov är skraddarsydda för vårt eget bästa, och alla kommer att få de bördor som bäst passar deras egen jordiska upplevelse. I slutändan kommer vi att inse att Gud är både barmhärtig och rättvis och att reglerna är rättvisa. Vi kan vara säkra på att våra prövningar är de som *vi* behöver, och när vi övervinner dem får vi välsignelser som vi inte kunde ha fått på något annat sätt.

Om vi hela tiden fokuserar på stenarna på vårt jordelivs väg så kommer vi nästan säkert att missa den vackra blomma eller den svala bäck som vi fått av den kärleksfulle Fader som utstakade vår resa. Varje dag kan föra med sig mer glädje än sorg när våra jordiska och andliga ögon är öppna för Guds godhet. Glädje i evangeliet är inte något som vi bara får i nästa liv. Det är en förmån vi har nu, just idag. Vi får aldrig låta våra bördor överskugga våra välsignelser. Vi kommer *alltid* att få mer välsignelser än bördor — även om det inte känns så vissa dagar. Jesus sade: ”Jag har kommit för att de skall ha liv, ja, liv i överflöd.”¹⁹ Njut av dessa välsignelser nu. De är era och kommer alltid att vara det.

Låt mig sammanfatta bara några få av dessa välsignelser. Det finns oerhört många fler.

Kunskap om sanningen. I en värld som undrar och spekulerar och är på drift kan vi vara säkra på vem vår Fader är, vilka vi är, och vilken vår bestämmelse är om vi följer vägen som utstakats åt oss. Vi kan åtnjuta den förnämsta utbildningen av alla — den lärdom som kommer, både i andliga och timliga angelägenheter, när vår ande och vårt sinne tar

emot det ljus som strömmar ner från himlen över de trofasta.

Frid i vårt dagliga liv. Vi kan gå längs vår väg dag för dag med trygghet, hopp och vägledning, trots de prövningar och hinder vi möter längs vägen. Vi kan få dessa välsignelser tack vare källan till vår styrka — han som nedsteg under allt²⁰ och övervann alla prövningar. När vår tro är inriktad på honom så får vi del av hans styrka, och vår belöning blir då bland annat "frid i denna världen".²¹

Styrka i dygd och tillit i red-barhet. Världen kan undra vad normen för moraliskt beteende är och jaga hit och dit efter den politiska korrekthetens drivved eller dagens lättsinniga mode, men vi har en fast klippa²² som vi kan bygga på och hålla fast vid, ett ankare som gör vårt moraliska omdöme säkert. Vi har fått lära oss att alltid "[pryda våra] tankar med dygd", så ska den Helige Anden vara vår ständige ledsagare. När vårt sinne och vårt liv är inställda på detta, "då skall [vi] hava ett frimodigt medvetande inför Gud".²³

Goda människors vänskap. Något som hör till den största kraften och glädjen som vi har som medlemmar i kyrkan får vi förvisso genom vårt umgänge med goda män och kvinnor, nya vänner som vi har så mycket gemensamt med. Kyrkan är en gemenskap — en gemenskap av troende, en gemenskap av personer som strävar efter att vara trofasta, en gemenskap av heliga. Umgänget med människor som hoppas på samma saker som vi ger styrka för resan och glädje längs vägen. "En väns kärlek består alltid"²⁴ står det i Ordspråksboken och många av våra käraste vänner kommer oundvikligen att vara medlemmar i kyrkan.

Gå med oss. Stanna kvar hos oss. Vi behöver ditt sällskap och din unika styrka. Vi välkomnar dig in i en

Den Helige Andens gåva som ges till alla medlemmar vid konfirmationen, är en av de många gåvor som vår Fader ger oss för att hjälpa sina barn längs vägen som han har utstakat åt oss.

gemenskap som är grundad på förbund, med en fast, orubblig och oföränderlig beslutsamhet. Vi förbinder oss att vara din vän, din bror eller syster "genom Guds nåd i kärlekens band och att vandra ostraffligt i Guds bud med tacksägelse ifrån evighet till evighet".²⁵

Välkommen in i kyrkan. Välkommen till välsignelserna. Välkommen till den celestia resan. Var modig och hoppfull. Du får hjälp från himlen och jorden. Det Herren sade till missionärerna (inklusive de missionärer som undervisade dig), det lovade han oss alla: "Jag skall gå framför eder. Jag skall vara på eder högra sida och på eder vänstra, och min Ande skall vara i edra hjärtan och mina änglar runt omkring eder för att understödja eder."²⁶

Och kom ihåg, det viktigaste tecknet på dina framsteg under denna resa är inte så mycket var du befinner dig på vägen för tillfället, utan i vilken riktning du rör dig. När du kommer till slutet av ditt jordeliv har du ännu inte fullbordat fullkomlighetsprocessen — det kommer ingen av oss att ha gjort — men om du har älskat och tjänat, uppoffrat och förblivit trofast till änden så kommer du att få höra de underbara orden: "Bra, du gode och trogne tjänare ... Gå in i din herres glädje!"²⁷ Din resa fortsätter sedan i ousäglig härlighet tillsammans med nära och kära som gått före dig, och själva himlens änglar. Välkommen till "vägen och sanningen och livet".²⁸ ■

SLUTNOTER

1. L&F 78:17–18.
2. Ef 2:19.
3. Se 2 Tim 4:7.
4. Se Apg 20:24.
5. 3 Nephi 27:16, 19.
6. Joh 8:12.
7. L&F 20:77.
8. Se Mosiah 18:8–11.
9. L&F 20:37; kursivering tillagd.
10. Matt 11:30; se också v 28–29.
11. L&F 64:33.
12. L&F 76:5, 9–10.
13. Se Luk 9:62.
14. 2 Nephi 31:20; kursivering tillagd.
15. Se "Låt oss icke förtrötta i att göra gott", *Nordstjärnan*,

- okt 1980, s 146.
16. Ps 106:10.
17. 1 Kor 12:26.
18. "Uppenbarelse i en föränderlig värld", *Nordstjärnan*, jan 1990, s 13; se också 1 Nephi 17:45.
19. Joh 10:10.
20. Se L&F 122:8.
21. L&F 59:23.
22. Se Helaman 5:12; 3 Nephi 11:39–40.
23. L&F 121:45; se också v 46.
24. Ords 17:17.
25. Se L&F 88:133.
26. L&F 84:88.
27. Matt 25:21, 23.
28. Joh 14:6.

Kärleksfulla familjer, olika trosuppfattningar

Evangeliets principer — särskilt respekt, kärlek och bön — har välsignat min egen familj, där inte alla är medlemmar.

ÄLDSTE WALTER F GONZÁLEZ

i de sjuttios kворum

Många sista dagars heliga, särskilt nya medlemmar, ställs inför den viktiga uppgiften att lära sig hur man på ett positivt sätt relaterar till familjemedlemmar som har en annan tro.

Också Frälsaren hade familjemedlemmar som inte delade hans tro. I Bibeln står det: "Inte ens hans bröder trodde på honom." (Joh 7:5)

Det är inte ovanligt att familjemedlemmar har felaktiga uppfattningar om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Kärleksfull och tydlig kommunikation kan göra mycket för att lätta på den spänning som kan uppstå i sådana situationer. Jag blev medlem i kyrkan när jag var i tonåren. Kort efter mitt dop fick jag veta att min katolska farmor trodde att jag inte längre skulle anse mig vara hennes barnbarn på grund av min nyfunna tro. Vilken lättnad det var när jag fick

möjlighet att klara upp det missförståndet!

Vi kan stärka relationerna till varandra genom att visa att evangeliets lärdomar är till för att stärka *alla* familjer, oavsett trosuppfattning. Många av dessa lärdomar uttrycks i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", där det står: "Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation."¹

Alla familjer som efterlever dessa principer får skörda frukterna därav.

Det är troligare att våra familjemedlemmar är toleranta och accepterande mot oss om vi visar respekt för deras tro.

Jag har sett hur dessa principer — särskilt respekt, kärlek och bön — har välsignat min egen familj, där inte alla är medlemmar.

Respekt

Efter den första spänningen och de första missförstånden som uppstod när jag omvände mig till kyrkan har mina familjemedlemmar och jag lärt oss att visa tolerans och respekt i vår relation till varandra. När jag blev medlem i kyrkan ägnade jag mig till exempel åt andra söndagsaktiviteter. I stället för att spela fotboll gick jag till kyrkan. När min familj hade insett varför jag

ändrade på mina söndagsaktiviteter så visade de förståelse och respekt. På samma sätt visade jag respekt för deras traditioner. Jag kritiserade till exempel inte mina föräldrar för att de inte höll familjebön. Den ömsesidiga respekten har varit mycket viktig i min familj.

I Mormons bok betonas principerna om tolerans och respekt. I Alma 1:21 står det: "Nu var det en sträng lag ibland medlemmarna av kyrkan, att ingen människa, som tillhörde kyrkan, skulle upphäva sig emot dem som icke tillhörde kyrkan och förfölja dem, samt att de icke skulle förfölja varandra inbördes."

Alma undervisade om följande princip i den stora staden Zarahemla. Han frågade: "Finnes det någon bland eder, som hånar sin broder eller som överhopar honom med förföljelse?" (Alma 5:30) Sedan

sade han att en person som gör det behöver omvända sig: "Ve en sådan, ty han är ej beredd, och stunden är nära, då han måste omvända sig, ty annars kan han icke bli frälst."

(Alma 5:31) Respekten

Vi kan visa kärlek till våra familjemedlemmar genom att fokusera på det som är gott hos dem och respektera deras tro utan att kompromissa med vår egen.

för våra familjemedlemmars skiftande religiösa uppfattningar är av stor vikt.

Kärlek

Kärlekens princip bidrar också stort till att skapa en bra relation till våra familjemedlemmar. Som det står i Mormons bok: ”Kärleken förgår aldrig. Hållen eder därför fast vid kärleken, vilken är den största av allt.” (Moroni 7:46)

Vi kan visa kristuslik kärlek till våra familjemedlemmar genom att fokusera på det som är gott hos dem. Jag känner stor tacksamhet och kärlek till mina föräldrar som inte är medlemmar i kyrkan. De undervisade mig om rättfärdiga principer genom exempel och föreskrifter, vilket gjorde att jag kände igen sanningen i missionärernas budskap. Genom att inse detta har jag fått en ännu djupare kärlek till mina föräldrar.

Vi kan välsigna våra familjemedlemmar genom att på ett kärleksfullt sätt berätta för dem om de principer som kan läggas till det goda de redan har. Om de inte håller med om vissa lärdomar så måste vi respektera deras tro utan att kompromissa med vår

egen. När meningsskiljaktigheter uppstår, låt oss då undvika att tvista med våra familjemedlemmar och minnas att ”ett mjukt svar stillar vrede, [men] ord som sårar väcker harm”. (Ords 15:1) Ilska skadar bara våra relationer medan kärlek och vänlighet kan få hjärtan att mjukna. (Se 3 Nephi 11:29.)

Bön

Ibland kan vi bara be för våra älskade familjemedlemmar — liksom de kanske ber för oss. Vi kommer alltid att önska att de personer vi älskar ska bli medlemmar i kyrkan. Vi kan känna medlidande med Alma den äldres känslor när han bad för sin klintrogne son. När en ängel visade sig för hans son förklarade den himmelske budbäraren att hans far hade bett för honom ”med mycken tro ... att du skulle bringas till kunskap om sanningen”. (Mosiah 27:14) Bönen är ett mäktigt redskap för att välsigna våra familjer. I vissa fall är detta det enda vi kan göra.

Principerna om kärlek, respekt och bön är bara ett fåtal av de många evangelieprinciper som vi kan tillämpa till förmån för vår familj. Evangeliets lärdomar kan sannerligen välsigna alla vår himmelske Faders barn, oavsett om de är medlemmar i Jesu Kristi kyrka eller inte, för alla är djupt älskade av honom. ■

FOTNOT

1. *Liabona*, okt 2004, s 49. Detta profetiska tillkännagivande, som skrevs av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum till kyrkan och världen, framlägger läran om familjen. Det lästes första gången upp för allmänheten av president Gordon B Hinckley under Hjälpföreningens allmänna möte i september 1995.

Bönen är ett mäktigt redskap som kan välsigna våra familjemedlemmar.

Det är värt det!

VERONICA GARCIA WALKER

Jag blev medlem i kyrkan när jag var 16 år. Mina föräldrar gav mig tillåtelse, men de blev inte medlemmar själva. Dagen då jag skulle döpas sade min mamma till mig att jag fortfarande kunde "ta mig ur det hela" om jag ville. Men jag ville inte ta mig ur det. Jag ville komma in i det och börja mitt nya liv. Jag visste att evangeliet var sant.

Eftersom min familj inte var med mig i kyrkan så kände jag mig ofta ensam på söndagarna. Men det hjälpte när medlemmar i församlingen tog mig till kyrkan och satt hos mig. Det hjälpte också att ha ett ämbete. När jag kallades att undervisa treåringarna kände jag mig mycket mer som en del av min församlingsfamilj.

Jag ville inte att mitt dop skulle inverka på enigheten i min familj. Men saker och ting där hemma var ändå inte som jag önskade. Min familj brukade arbeta hårt på söndagarna och gräla på mig för att jag inte hjälpte till. De sade att jag var lat. Jag sade att jag försökte helga sabbaten. Min familj tyckte om att äta ute på söndagarna, och nu ville jag inte följa med. De sade att jag höll på att splittra familjen, men jag försökte bara leva efter buden.

Det som fick mig att fortsätta var Herrens ande. Jag kände verkligen detta inflytande i mitt liv. Jag kände det när jag bar mitt vittnesbörd, när jag läste i mina skrifter och när jag bad. Allt detta lärde mina lärare i kyrkan mig att göra. Jag lyssnade mycket noga och försökte lära mig sådant som skulle förbättra mitt liv.

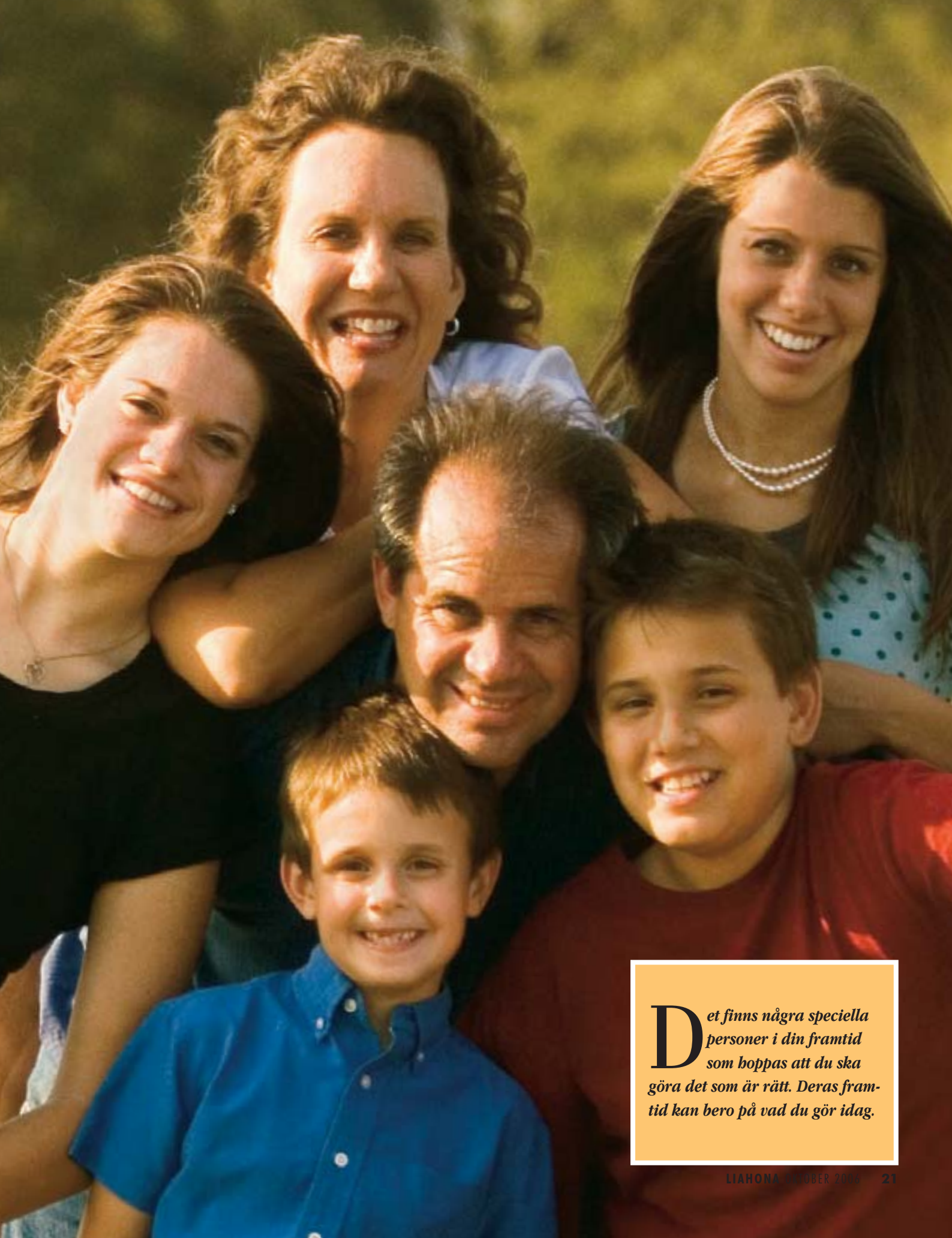
Men jag kände mig ofta utanför i kyrkan eftersom det var så mycket nytt som jag höll på att lära mig. Jag köpte några nya långa kjolar för att ersätta de korta. När jag hade på mig dem i kyrkan fick jag veta att de fortfarande var för

korta enligt kyrkans normer. Jag förstod inte vad mina vänner menade när de använde förkortningar som har med kyrkan att göra. Jag för nervös och blyg för att fråga vad olika saker betydde.

Det som hjälpte mig var att tonåringarna blev vän med mig och tog sig tid att inkludera mig. Det verkade vara naturligt för dem att ta hand om nya medlemmar. Något annat som hjälpte var att föreställa mig min familj i nästa liv. Jag ville aldrig göra dem besvikna på mig för att jag inte efterlevde det evangelium som jag visste var sant. Trots att det var svårt för mig att vara tonåring så försökte jag tänka på framtiden och på mitt ansvar gentemot min familj. Om jag inte levde efter evangeliet, hur skulle då min familj någonsin ha möjlighet att acceptera det?

Nu är jag äldre och gift och har egna tonåringar. De är starka i kyrkan och har inga problem med att veta saker och ting om kyrkan som jag fick lära mig av erfarenhet. De passar bra in och verkar i presidentskapet i sina klasser. När jag var tonåring försökte jag vara ett gott exempel för min mamma och pappa. Tråkigt nog blev de aldrig medlemmar i kyrkan. Men jag insåg inte då att det faktum att jag gjorde det rätta skulle ha stor betydelse för några tonåringar som jag skulle träffa senare i livet, och som blev kärare för mig än livet självt — mina egna barn.

Det du väljer idag påverkar människorna som finns i ditt liv just nu. Men det finns också några speciella personer i din framtid som hoppas att du ska göra det som är rätt. Deras framtid kan bero på om du väljer det som är rätt idag. Oavsett hur illa till mods andra får dig att känna när du gör bra val så kommer det att vara värt det i slutändan. ■

Det finns några speciella personer i din framtid som hoppas att du ska göra det som är rätt. Deras framtid kan bero på vad du gör idag.

Frågor och svar

"Nu när jag har blivit medlem i kyrkan ifrågasätter några av mina vänner och familjemedlemmar mitt beslut. Vad ska jag säga till dem?"

L I A H O N A

Att vara ny medlem i kyrkan är svårt nog, utan kritik eller tvivel från vänner och familjemedlemmar. Men att döpas och konfirmeras var rätt beslut, och medlemskapet i kyrkan är en stor välsignelse. De som ifrågasätter dig förstår bara inte det — än. Men med din hjälp, ditt tålamod och ditt goda exempel så kan de lära sig förstå, och även om de inte tycker om ditt beslut så kanske de kan lära sig respektera det.

Det kan vara bra att förbereda svar på din familjs och dina vänners frågor. Det ger dig en chans att tänka på varför du blev medlem i kyrkan. Du kommer att minnas svar på böner och andliga upplevelser du haft. När du bär ditt vittnesbörd och berättar om din omvändelse för dem som ifrågasätter ditt beslut så kommer både du och de att känna Anden.

Om de ifrågasätter ditt beslut för att de inte känner till kyrkan så kan du säga till dem det som Herren sade till folket på sin tid:

"Kom och se!" (Joh 1:39) Inbjud dina vänner och din familj till kyrkan, till veckoträffar, till familjens hemafton, till en aktivitet i kyrkan.

Att bli medlem i kyrkan var rätt beslut. Du kan hjälpa din familj och dina vänner förstå den sanningen, men det kan ta lite tid.

Bär ditt vittnesbörd för dem och berätta om din omvändelse. Det är bra för dem att höra och bra för dig att minnas andliga upplevelser som du haft.

Inbjud dem till kyrkan och kyrkans aktiviteter, och presentera dem för andra medlemmar.

Fortsätt göra sådant som inbjuder den Helige Anden i ditt liv så att du kan få tröst och vägledning under denna utmaning.

Låt dem veta att de är välkomna att komma och se vad kyrkan är och vad den gör. På dessa aktiviteter träffar de andra medlemmar i kyrkan och får känna den Helige Andens fridfulla inflytande. När de gör det så börjar de förstå varför du blev medlem i kyrkan. När de känner Anden och får sina frågor besvarade så kanske de till och med blir medlemmar i kyrkan senare, och ditt vittnesbörd och goda exempel har då hjälpt dem.

Trots att du kanske har förlorat några vänner därför att du blev medlem i kyrkan så kom ihåg att du har fått många nya vänner sedan du blev medlem. Lär känna dina bröder och systrar i evangeliet. De kan hjälpa dig igenom denna prövning. En del har förmodligen gått igenom det som du går igenom.

Det är inte enbart ditt ansvar att besvara frågorna från personer som ifrågasätter ditt beslut. Heltidsmissionärerna, stödjande vänner och familjemedlemmar, hemlärare och andra medlemmar i församlingen eller grenen kan hjälpa dig.

Äldste Walter F González' artikel på sidan

17 i det här numret innehåller också en del bra förslag på hur man hanterar denna svårighet. Ibland, säger han, kan man bara be för dem som har andra trosuppfattningar. Respektera deras tro och var vänlig när ni "kommer överens om att inte vara överens".

Och viktigast av allt, håll dig nära Herren genom dagliga böner och skriftstudier, och gå till kyrkan och på veckoträffarna varje vecka. Denna prövning känns inte så svår när du får tröst och styrka genom dessa saker.

Den Helige Anden kan hjälpa dig att veta vad du ska säga och göra.

Herren vet att du går igenom den här prövningen och han vet att du kan klara av den. Han kan vägleda dig att hjälpa dem som ifrågasätter ditt beslut.

LÄSARNA

Jag skulle tala om för dem att jag hade vissa tvivel i början, men att jag upptäckte att allt det dåliga jag hade hört inte var sant och

att allt det goda jag hade hört var sant. Ju mer jag pratade med missionärerna, desto förnuftigare kändes den här religionen. De besvarade alla mina frågor. Jag är mycket glad att jag bestämde mig för att bli medlem i kyrkan.

Cody D, 14 år, Texas, USA

Förklara för dem hur det kändes — och hur det fortfarande känns — när du döptes och när du läser skrifterna och ber. Försök

visa dem hur ditt liv har ändrats till det bättre. Och kanske kommer de en dag att bli medlemmar tack vare ditt inflytande. Så fortsatt vara stark.
Jasmyn S, 16 år, New South Wales, Australien

Jag var faktiskt den som ifrågasatte först. Jag var tonåring när min mamma och bror träffade missionärerna. Jag lyssnade bara halvhjärtat. Men när de blev medlemmar i kyrkan såg jag att det som de hade lärt sig överensstämde med det som jag hade fått lära mig hela livet. När jag hade börjat min militärtjänst sökte jag upp missionärerna, gick på mötena, studerade och bad, och sedan åkte jag hem för att döpas. Evangeliet gjorde mig lycklig, och Anden talade om för mig att det är sant.
Nicole V, 20 år, Georgia, USA

Jag säger till mina vänner att jag blev medlem i kyrkan därför att jag kan känna den Helige Andens inflytande när jag går till kyrkan. Detta hjälper mig inte bara att växa andligen utan ger mig också vägledning för skolan och mitt dagliga liv. Jag är tacksam för att missionärerna hjälpte min familj att bli medlemmar i kyrkan. Jag insåg att när vi bygger vårt liv på Jesu Kristi evangelium som grund så ger det den största lyckan vi någonsin kan få i det här livet.
Fan J, 17 år, Taiwan

Det är svårt när andra ifrågasätter ens beslut. Men det är skillnad på när andra tvivlar på dig och när du tvivlar på ditt eget vittnesbörd. Svara genom att stå fast vid ditt vittnesbörd. Det är det bästa du kan göra. Ibland blir deras reaktion inte den bästa, men sanningen segrar alltid.
Michael W, 17 år, Alabama, USA

”När nya medlemmar kommer ut ur världen och in i Guds rike, lämnar de mycket bakom sig. Ofta måste de också lämna vänner och till och med sin familj, sitt gamla umgänge och ett sätt att leva som inte är förenligt med kyrkans normer. Efter dopet måste den nya medlemmen i kyrkan lära sig hur man får samma medborgarskap som de heliga i Guds rike genom studier, bön, medlemmars exempel och fostran.”

Äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kворum, ”Och när du en gång har vänt tillbaka, så styrk dina bröder”, Nordstjärnan, juli 1997, s 79.

Jag skulle säga till folk att jag döptes därför att jag fick veta att det här är den sanna kyrkan och att min himmelske Fader och Jesus Kristus älskar mig och vill att jag ska komma tillbaka till dem. Jag tror på det eviga livet och att min familj en dag kan vara tillsammans för evigt. Dopet är det första steget på vägen som leder oss tillbaka till ett liv tillsammans med vår himmelske Fader och vår familj igen. Det faktum att jag kunde fråga och få svaret att det här är sant tröstar mig och gör mig glad.
Ignacio R, 17 år, Chile

Var försiktig så att du inte reagerar för häftigt. Prata igenom det hela och var en fridsstiftare när du kan. Försäkra dem om att du älskar dem. De har inte samma trosuppfattningar som du, men meningsskiljaktigheter behöver inte bli till gräl. När allt kommer omkring så bedömer de hur rätt ditt beslut är efter hur du handlar. Ge dem en chans att se de goda förändringarna inom dig.
Ricky J, 19 år, Idaho, USA

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte som tillkännagivanden om kyrkans lära.

NÄSTA FRÅGA

”En dag läste jag i Första Nephi 7:12 att Herren kan göra allt för oss om vi utövar tro på honom. Hur utövar man tro på Kristus?”

Skicka ditt svar tillsammans med namn, födelsedatum, församling och stav (eller gren och distrikt), och ett foto (med skriftligt tillstånd från dina föräldrar att trycka fotot) till:

Questions & Answers 11/06

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Eller skicka e-post till: liahona@ldschurch.org

Vi vill ha svaret senast den 15 november 2006. ■

Ta emot prästadömet välsignelser

Välj under bön ut och läs från det bär budskapet de skriftställen och lärdomar som till-

godoser behoven hos de systrar ni besöker. Berätta om era upplevelser och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra detsamma.

Välsignelser av att tillhöra

Hjälpföreningen: Hjälpföreningen hjälper systrarna förstå vikten av att stödja, hjälpa och arbeta i samförstånd med prästadömsbärarna. Hjälpföreningen hjälper också syst-rarna förbereda sig för att erhålla evangeliets förordningar och ingå tempelförbunden.

Hur kan nya medlemmar och de som tillhört kyrkan länge ta emot prästadömet välsignelser?

L&F 84:35-38: "De som mottaga detta prästadöme mottaga mig, säger Herren, ty den som mottager mina tjänare, mottager mig, och den som mottager mig, mottager min

Fader, och den som mottager min Fader, mottager min Faders rike. Därför skall allt vad min Fader har givas åt honom."

Äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kvorum: "Väl i Guds rike, som nydöpta medlemmar, ärar vi det återställda prästadömet. Att ära prästadömet och lyda och efterleva buden är viktiga inslag i omvändelseprocessen. Vuxna manliga medlemmar mottar det aronska prästadömet omedelbart efter dopet. Efter en tid ska de ta emot det melkisedekska prästadömet om de är värdiga. Samtliga i familjen får del av prästadömet välsignelser i hemmet. Kvinnorna välkomnas och åtnjuter välsignelserna av sysstraskapet i Hjälpföreningen ...

Vi framåtskrider troget i minst ett år efter dopet och bereder oss för att inträda i Herrens tempel. I det heliga templet får vi ta emot våra heliga tempelbegåvningar som lär oss hur vi måste leva för att kunna återvända till Gud Faderns och hans Sons Jesu Kristi närhet. Därefter beseglas vi för tid och all evighet." ("Och när du en gång har vänt tillbaka, så styrk dina bröder", *Nordstjärnan*, juli 1997, s 79)

Hur stöder hjälpföreningssystrarna och prästadömsbröderna varandra?

Filipperbrevet 1:27: "[Stå] fasta i en och samme ande och [kämpa] i ett och samma sinne ... för tron på evangelium."

President Gordon B Hinckley:

"Kvinnorna i kyrkan arbetar tillsammans med bröderna med att föra Herrens mäktiga verk framåt ... Deras roll står i nära relation till prästadömet, och tillsammans strävar de mot att uppbygga Guds rike på jorden. Vi hedrar och respekterar er för er duglighet. Vi förväntar ledarskap, styrka och imponerande resultat genom er förvaltning av de organisationer vilka ni ansvarar för. Vi uppehåller och stöder er såsom Guds döttrar, vilka arbetar i ett mäktigt kompanjonskap för att bistå honom med att åvägabrunga odödlighet och evigt liv för alla Guds söner och döttrar." ("Om du är trofast", *Nordstjärnan*, Rapport från den 154:e halvårskonferensen 1984, s 68)

Kathleen H Hughes, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap: "Hjälpföreningen upprättades av Gud, genom en profet, i kraft av prästadömet myndighet. Den är en nödvändig del av kyrkans organisation. Män och kvinnor samarbetar i prästadömet och Hjälpföreningen medan vi strävar efter att föra familjer till Kristus. Som kvinnor bör vi aldrig tänka att vår roll i kyrkan är mindre betydelsefull än männens. Liksom vi som rättfärdiga kvinnor ärar prästadömet, behöver vi också ära vår kallelse som kvinnor ... [Hjälpföreningen] växte [fram] ... genom vår gudomliga kallelse och vår önskan att tjäna, att visa kärlek och att bry oss om varandra. Prästadömet förordningar och vägledning är nödvändiga för Herrens verk, men det är också det tjänande som vi utför." ("I förbund med honom", *Liabona*, nov 2003, s 108) ■

Nya medlemmar, nya traditioner

När vi blir en del av Guds rike på jorden lämnar vi bakom oss tidigare traditioner som inte harmonierar med evangeliet, och vi antar nya traditioner.

ÄLDSTE F MELVIN HAMMOND
i de sjuttios kvorum

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas kapacitet har ingen gräns. Det är en levande, växande enhet. Herren välkomnar alla själar som vill omvända sig, passera genom dopets och konfirmationens dörr och komma in i hans rike. Han sade: "Alla som ödmjuka sig för Gud och önska bli döpta och komma fram med förkrossat hjärta och bedrövad själ och vittna inför församlingen, att de verkligen hava omvänt sig från sina synder och äro villiga att ikläda sig Jesu Kristi namn och äro beslutna att tjäna honom intill änden och genom sina gärningar klart visa, att de hava mottagit av Kristi Ande till syndernas förlåtelse, skola genom dop upptagas i hans kyrka." (L&F 20:37)

Efter att ha uppfyllt dessa krav blir vi som har döpts Guds barn genom andlig pånyttfödelse: "Men är vi barn är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar." (Rom 8:17) Vi blir en del av den mest anmärkningsvärda familjen på jorden, och

"Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn".

(Rom 8:16) Petrus beskrev denna familj som "ett

utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk". (1 Petr 2:9) Det har ingen betydelse om vi är fattiga eller rika, kunniga eller obildade, gamla eller unga, sjuka eller friska — alla inbjuds att omvända sig, döpas och konfirmeras, och bli en del av denna unika familj.

När vi blir medlemmar i denna nya familj ska vi komma ihåg att här "inte [finns någon] jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus." (Gal 3:28) Det finns inga sociala skikt i den här kyrkan. Det finns ingen som är bättre än någon annan, för Gud "har icke anseende till personen". (L&F 1:35)

Vad denna familj kan vara beskrivs vackert av Mormon efter Frälsarens besök på den amerikanska kontinenten: "Det fanns ingen osämja i landet, emedan Guds kärlek bodde i människornas hjärtan.

Ingen avund, intet kiv, inga folkupplopp, ej heller otukt eller lögnery, ej heller mord eller någon slags vållust förekom. Det kunde i sanning intet lyckligare folk finnas ibland alla de folk, som blivit skapade av Guds hand.

Det fanns inga rövare, ej heller mördare, ej heller fanns det lamaniter eller något annat slags -iter, utan de voro alla ett: Kristi barn, och arvingar till Guds rike." (4 Nephi 1:15–17)

När vi blir en del av Guds rike på jorden lämnar vi bakom oss tidigare traditioner som inte harmonierar med evangeliet, och vi antar en ny kultur med nya traditioner. Vår lojalitet är till Jesus Kristus och hans profeter. Vi lämnar bakom oss det gamla som förorenar kroppen, sinnet och anden, och vi anammar ett bättre sätt att leva. Några av de underbara traditionerna som vi antar som nya medlemmar är följande:

1. Vi sjunger psalmer. Alltför många av oss är tveksamma till att sjunga kyrkans psalmer och tycker att vår röst inte är tillräckligt bra eller att det krävs för mycket av oss. Kom ihåg att "de rättfärdigas sång är en bön till mig", säger Herren. (L&F 25:12) Till unga och gamla säger jag: Öppna er mun och sjung ut! Det hjälper er att känna er som en del av kyrkans familj och det får er att känna Anden.

2. Vi går på alla våra möten. På söndagarna går vi på våra möten, däribland sakramentsmötet, och under veckorna går vi på andra möten som vi inbjuds till. Vi går dit för att lära oss mer om Frälsaren, för att förnya förbunden vi ingick med honom vid vårt dop genom att ta del av sakramentet, och för att samtala och lära oss viktiga evangeliesanningar. Vi får också möjlighet att umgås med våra bröder och systrar i denna nya familj och knyta eviga vänskapsband.

3. Vi fastar och betalar fasteoffer. Fastelagen är Guds sätt att undervisa oss om barmhärtighet, Kristi rena kärlek, genom att hjälpa fattiga och behövande runt omkring oss. Det är meningen att varje medlem som är fysiskt kapabel ska undvara mat och dryck två måltider en gång i månaden på fastesöndagen och sedan bidra med värdet av de två måltiderna till kyrkan för att hjälpa våra nödställda bröder och systrar. Det är få saker som gör oss mer ödmjuka och hjälper oss komma närmare Herren än fasta med bön.

4. Vi betalar tionde. Tionde är en tiondel av vår inkomst. Dessa pengar lämnas tillbaka till Herren på grund av hans godhet mot oss. Pengarna används för att främja Herrens verk genom att man bygger kapell och tempel,

sänder ut missionärer för att predika evangeliet, trycker kyrkans material och gör en mängd andra meningsfulla aktiviteter. Varje medlem, gammal som ung, ska betala sitt tionde.

Vi säger ofta att "tionde inte handlar om pengar utan om tro". Herren sade: "Pröva mig nu i detta ... om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått." (Mal 3:10) Vi har inte råd att undanhålla vårt tionde från honom som ger oss allt.

5. Vi håller familjeböner och enskilda böner. Frälsaren befälde oss att alltid be. Bönen gör det möjligt för oss att kommunicera personligen med vår himmelske Fader i hans Sons namn, Jesus Kristus. Alla böner hörs och besvaras på Guds eget sätt och i hans egen tid, och även om svaret inte blir vad vi ville eller förväntade, så är det alltid till välsignelse för oss. Vi bör ta tillfället i akt att uppsända en tacksägelsebön före varje måltid och be morgon och kväll som familjer och enskilda. Genom bönen kan vi lära känna vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. Och att känna dem är att ha evigt liv. (Se Joh 17:3.)

6. Vi har familjens hemafton på måndagskvällar. Måndagskvällen ska hållas fri från andra aktiviteter så att vi kan vara tillsammans som familj. Det är en härlig stund då vi kan studera skrifterna, ha roliga och spännande aktiviteter, göra upp framtida planer för familjen och på det sättet växa tillsammans andligen.

Anpassa hemaftnarna till din familjs storlek och behov. Om du är ensamstående kan du fråga din biskop eller grenspresident om hemaftonsgrupper. Om du inte är gift eller har barn så kan du ändå välsignas av att ha hemafton och anpassa den till din egen situation.

7. Vi har ett ämbete i kyrkan. Alla medlemmar ska ha en uppgift eller ett ansvar att tjäna sina bröder och systrar i kyrkan. President J Reuben Clark Jr (1871–1961), förste rådgivare i första presidentskapet, sade: "I Herrens tjänst är det inte var du tjänar utan hur" som är viktigt.¹ Vi strävar inte efter ett visst ämbete. Inte heller bör vi tacka nej till en

kallelse att tjäna, även om vi känner oss otillräckliga. När vi tjänar varandra tjänar vi Gud och tillväxer i kärlek till våra medmänniskor och vår himmelske Fader.

President Gordon B Hinckley har många gånger sagt att alla nya medlemmar i kyrkan ska ha en vän, ett ansvar och få näring genom Guds goda ord.² Att tjäna varandra är en av de förnämsta traditionerna vi har i kyrkan.

8. Vi förbereder oss för att komma till templet. Bara de som är trofasta får inträda i templet, Herrens hus. I templet deltar vi i förordningar och ingår förbund för oss själva och för våra förfäder. Inget orent kan inträda i Guds närhet. För att komma in i templet krävs en rekommendation som ska undertecknas av biskopen och stavspresidenten (eller av grens- och missionspresidenten). Templet förbereder oss för det mest upphöjda privilegiet av alla, att få inträda i det celestialska riket där Gud och Kristus bor. "Familjer kan vara tillsammans för evigt", men bara genom templets förbund och förordningar.³

9. Vi studerar skrifterna varje dag. Vi har fått rådet att studera skrifterna varje dag. Profeten Joseph Smith sade att "Mormons bok är den mest korrekta av alla böcker på jorden och slutstenen i vår religion, och att en människa genom att lyda dess bud kan komma närmare Gud än genom någon annan bok". (Inledningen till Mormons bok) Vi ska absolut studera skrifterna och särskilt läsa i Mormons bok varje dag.

10. Vi lever efter Visdomsordet. Gud har sagt till sina barn att de, genom att följa hans hälsolag, kan bli starka till kropp och ande. Vi har fått rådet att avstå från alkohol och tobak i alla former. Vi har fått veta att te och kaffe är skadligt för vår kropp. Droger är vanebildande. De förstör sinnena och lamslår kroppen. Regelbunden motion, om den utövas klokt, kan stärka oss och förlänga livet. Löftet till dem som följer detta bud är att de "skola hava hälsa i naveln och märg i benen och skola finna visdom och stora skatter av kunskap, ja, fördolda skatter, och skola

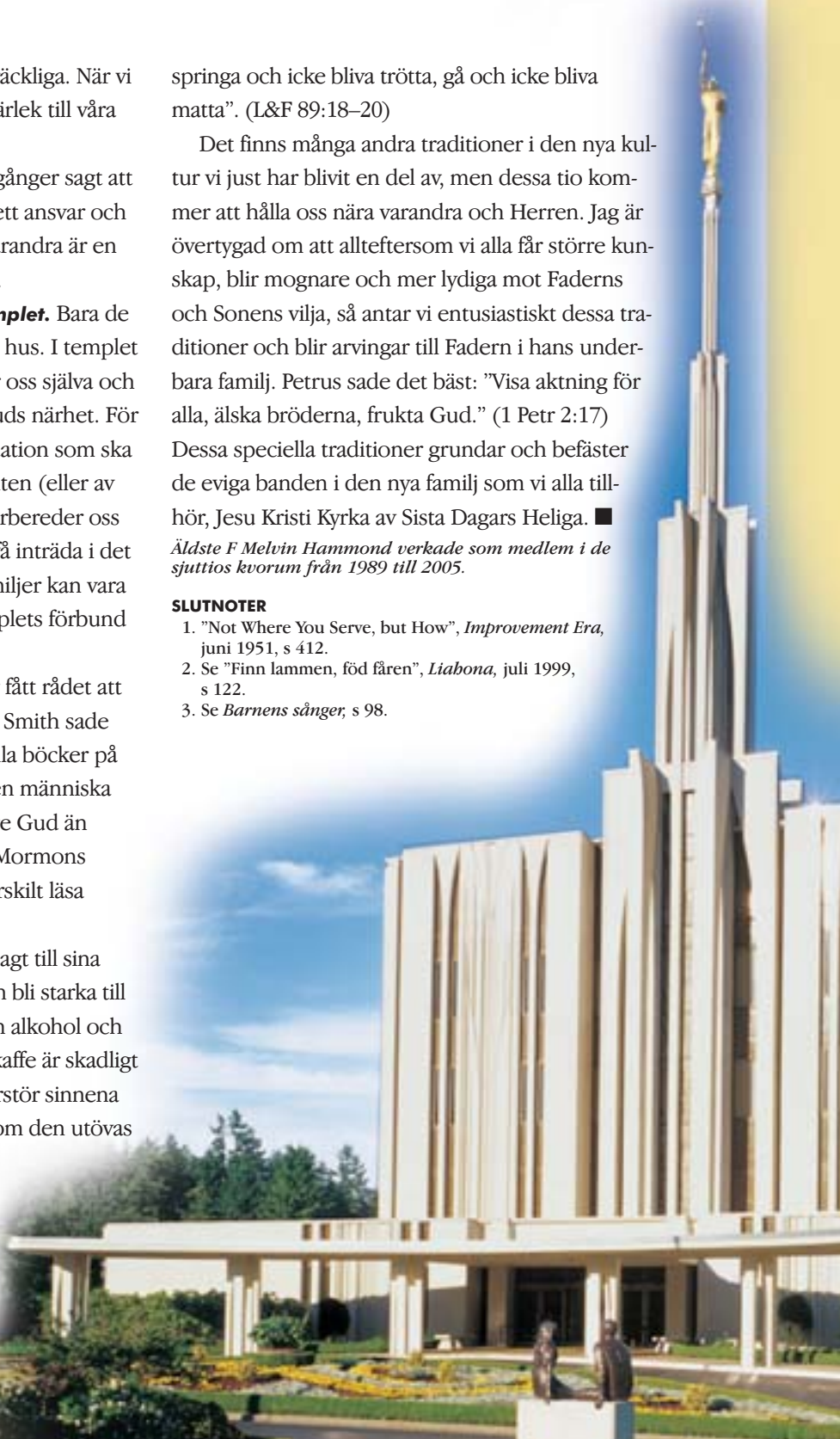
springa och icke bli trötta, gå och icke bli matta". (L&F 89:18–20)

Det finns många andra traditioner i den nya kultur vi just har blivit en del av, men dessa tio kommer att hålla oss nära varandra och Herren. Jag är övertygad om att allteftersom vi alla får större kunskap, blir mognare och mer lydiga mot Faderns och Sonens vilja, så antar vi entusiastiskt dessa traditioner och blir arvingar till Fadern i hans underbara familj. Petrus sade det bäst: "Visa aktning för alla, älska bröderna, frukta Gud." (1 Petr 2:17) Dessa speciella traditioner grundar och befäster de eviga banden i den nya familj som vi alla tillhör, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. ■

Äldste F Melvin Hammond verkade som medlem i de sjuttios kvorum från 1989 till 2005.

SLUTNOTER

1. "Not Where You Serve, but How", *Improvement Era*, juni 1951, s 412.
2. Se "Finn lammen, föd fåren", *Liabona*, juli 1999, s 122.
3. Se *Barnens sånger*, s 98.

Kyrkans
organisa-
tion och
program är under-
bara gåvor. Medan
vi lär oss hur orga-
nisationen funge-
rar inser vi att
Jesu Kristi kyrka
är sammanfogad
på sådant sätt att
den hjälper oss
fram på lärjunge-
skapets stig.

Lära sig hur kyrkan fungerar och hitta sin plats i den

JAN PINBOROUGH

Kyrkans tidningar

Första gången Lori Solomon var på ett möte i kyrkan lade hon märke till något anmärkningsvärt. Människorna hon träffade var inte bara mycket trevliga och vänliga, de hade också sina egna exemplar av skrifterna. Under mötena läste de i och pratade om skrifterna och försökte tillämpa dem i sitt liv. Detta imponerade på Lori eftersom hon aldrig hade kunnat förstå Toran när den lästes upp på hebreiska i hennes reformerade judiska församling.

Den andra gången Lori kom till kyrkan manades hon av en stark känsla att gå fram till mikrofonen under faste- och vittnesbörds-mötet. När hon

stod där framför ett helt rum fullt med främlingar försökte hon sätta ord på den känsla som redan höll på att bli en övertygelse. "Jag har kommit hem", sade hon. Lori döptes i Chicago i Illinois 2001.

Aposteln Paulus jämförde omvändelsens upplevelse med att finna sitt andliga hem: "Men nu har ni, som är i Kristus Jesus

och som en gång var långt borta, kommit nära ... Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj." (Ef 2:13, 19)

Men, som Lori snart upptäckte, är vetskapen om att kyrkan är sann inte detsamma som att förstå hur kyrkan fungerar. Liksom de flesta nya medlemmar märkte Lori att hon inte var bekant med de tillvägagångssätt, de etikettsregler och den vokabulär som de som varit medlemmar länge tar för givet. Hon visste till exempel inte att kyrkans medlemmar inte kommer med några kommentarer under sakramentsmötet. Och första gången hon hörde någon nämna "mötet för hemmets, familjens och den enskildes utveckling" trodde hon att hon skulle ta med sig sin familj. Det tar tid att lära sig dessa och andra oskrivna "regler".

Omvändelse är för oss alla en process som består av minst två delar. En del är den mycket personliga processen att lära sig och acceptera Jesu Kristi evangeliums återställda sanningar och att bli andligen förändrad eller omvänd av vår nya tro. Det är en livslång process som består i att vi omvänder oss, ingår och håller förbund med Herren och strävar efter att göra hans vilja. Eftersom vi alla behöver stöd i dessa viktiga strävanden engagerar vi oss också i en andra process — att umgås med andra medlemmar i kyrkan. Detta innebär bland annat att man blir en del av en ny gemenskap, går på möten, deltar i aktiviteter, tjänar andra och blir betjänad. Och varje aspekt av kyrkans organisation kan vara till stor hjälp i vår andliga omvändelse.

Tjäna i en "aktiv" kyrka

Jean Gardner, som växte upp som aktiv katolik i Maryland, tänkte alltid på biskopar som heltidsanställda

EN PLATS FÖR VARJE MEDLEM

I kyrkan tillhör varje medlem en grupp där han eller hon kan tjäna och bli betjänad.

Män — Från och med tolv års ålder tillhör varje manlig medlem i kyrkan som är ordinerad till prästadömet ett kворum

inom *aronska* eller *melkisedekska prästadömet*. (Se L&F 20; 107.)

- I *aronska* prästadömet, under ledning av biskopen eller grenspresidenten, samlar *diakoner* in fasteoffer och delar ut sakramentet, *lärare* förbereder sakramentet och besöker medlemmar som hemlärare och *präster* uppsänder sakramentsböner, utför dop och ordinerar andra präster, lärare och diakoner. Lärare kan få i uppgift att utföra en diakons plikter och präster kan få i uppgift att utföra en diakons och en lärares plikter.

- I *melkisedekska* prästadömet kan *äldster* (som är minst arton år) utföra de plikter som diakonen, läraren och prästen har. De kan

också ge den Helige Andens gåva och välsigna sjuka. *Högpräster* har alla dessa ansvar och kan dessutom verka som medlemmar i biskopsråd, högråd och stavspresidentskap.

Unga män mellan tolv och sjutton år tillhör också *Unga mäns* organisation där de får undervisning om evangeliet och deltar i sunda aktiviteter.

Kvinnor — Alla unga kvinnor i kyrkan mellan tolv och sjutton år tillhör *Unga kvinnors* organisation. I denna organisation får unga kvinnor undervisning om evangelieprinciper, deltar i sunda aktiviteter och utövar tjänande och ledarfärdigheter. Varje vuxen kvinna arton år och äldre tillhör *Hjälpföreningen* som hjälper kvinnor att växa andligen och tjäna behövande.

Barn — Barn mellan tre och elva år tillhör *Primärföreningens* organisation där de får undervisning om evangelieprinciper och deltar i aktiviteter tillsammans med andra barn. Barn som är mellan arton månader och två år kan vara inskrivna i en barntillsynsklass.

präster. När hon sedan flyttade till Utah blev hon naturligt nog förvånad när hon hörde att hennes granne på andra sidan vägen inte bara var lastbilschaufför utan också biskop för en församling på orten. Syster Gardner döptes 2005 och uppskattar nu att tillhöra en kyrka med ett lekmanprästerskap (personer som verkar på fritiden utan att få betalt).

Att verka i sina kallelser i kyrkan har varit nyckeln för Madhu Menon till att lära sig förstå kyrkans organisation. Broder Menon föddes i Indien och har hinduisk bakgrund. Han blev medlem i kyrkan 1984. "När jag tackar ja till kallelser och engagerar mig aktivt i att hjälpa andra så får jag hjälp från mina ledare att förstå kyrkans organisation och ansvaren i de ämbeten som jag har. Vare sig det handlar om att vara hemlärare eller om ett välfärdsprojekt så får jag i varje kallelse, eller tillfälle att tjäna, lära mig mer om kyrkans organisation", säger broder Menon. Nu verkar han i stavens högråd där hans kunskap om kyrkan fortsätter att fördjupas och utvidgas.

Nå ut till andra

Att bli medlem i en kyrka där medlemmarna undervisar och håller tal och ber offentligt kan vara skrämmande för personer vars kyrkoaktivitet en gång var en mer passiv upplevelse. Idag verkar Aileen Figuerres i Hjälpföreningens generalkommitté där hon undervisar hjälpföreningsledare i hela kyrkan. Hon blev medlem i kyrkan i Hawaii när hon var 21 år och minns fortfarande hur nervös hon var första gången hon blev ombedd att be under ett möte och hålla en lektion som en del av en lärarutbildningskurs. I den buddistiska kyrkan hon växte upp i minns hon att "prästen gjorde allt och vi satt och lyssnade". Eftersom hon inte hade någon kristen bakgrund tyckte hon också att det var svårt att förstå skrifterna till en början. Hon berättade för en vän om sina känslor och vännen erbjöd sig att studera skrifterna tillsammans med henne. Det var också vänner som lärde henne att be.

Syster Figuerres betonar nu hur viktigt det är för nya medlemmar att söka kontakt och bekanta sig med andra medlemmar i kyrkan. Hon sade att det är viktigt att vara modig nog att låta andra få veta vad man behöver så att de kan hjälpa till.

Så här i efterhand inser syster Figuerres också att hon som ny medlem inte hade behövt vara så mån om "formen"

jämfört med "substansen" i sitt tjänande. För att nya kallelser inte ska kännas betungande och överväldigande rekommenderar syster Figuerres att nya medlemmar försöker ta sig an utmaningarna med glädje i inlärningsprocessen. "Eftersom jag kände Anden och Guds kärlek vid tillräckligt många tillfällen så kunde jag gå vidare i min egen omvändelseprocess trots att jag kände mig otillräcklig och var rädd", minns hon.

Rad på rad

Liksom alla nya medlemmar har Jana Riess upptäckt att man får kunskap om kyrkan "rad på rad". (Se 2 Nephi 28:30.) Hon förberedde sig för att bli en presbyteriansk präst 1991 när hon började lyssna på missionärslektionerna. För att uttrycka sin uppskattning bjöd hon de kvinnliga missionärerna på lunch på en restaurang en söndag. De förklarade vänligt att de föredrog att inte äta ute på sabbaten. Femton år och många kallelser senare ser syster Riess att hennes omvändelseprocess fortfarande pågår. "Lärjungenskap är en livslång process som inte upphör när någon reser sig upp från dopets vatten", säger hon. "Jag håller fortfarande på att omvända mig."

När syster Riess ser tillbaka på sin tid som ny medlem räknar hon de personer som sträckte ut sin hand mot henne och

KYRKANS LEDNING: "UPPBYGGD PÅ APOSTLARNAS OCH PROFETERNAS GRUND"

Jesus Kristus är kyrkans överhuvud. Han förmedlar sin styrande myndighet genom olika prästadömskvorum, vart och ett med specifika ansvar.

Män i följande positioner har melkisedekska prästadömet och kallas generalauktoriteter (utom medlemmarna i de sjuttios tredje till åttonde kvorum som kallas områdessjuttio).

Första presidentskapet är ett kvorum som består av kyrkans president och hans rådgivare, vilka presiderar över hela kyrkan.

De tolv apostlarnas kvorum leder det ecklesiastiska arbetet i kyrkan i hela världen och övervakar missionärsarbetet och

administrationen av kyrkans program.

Apostlarna är "särskilda vittnen om Kristi namn för hela världen". (L&F 107:23)

De sjuttios kvorum arbetar under ledning av de tolv för att hjälpa till att bygga upp kyrkan världen över. Kyrkan har idag åtta sjuttios kvorum. (Se 4 Mos 11:16; Luk 10:1.)

Presiderande biskopsrådet verkar som presidentskap för aronska prästadömet och övervakar timliga angelägenheter, till exempel byggnationer, tiondeinsamling och välfärdstjänsten.

intresserade sig för hennes andliga utveckling som några av sina största välsignelser. Idag gläder hon sig åt välsignelsen att kunna hjälpa andra nyomvända fram längs lärjungeskapets stig genom att prata med dem om deras bekymmer, be för och med dem och ge dem bra material att läsa. Hon vet att övergången ofta är mer smärtsam och krävande än många anar. Så även om hennes nuvarande officiella kallelse i kyrkan är sångledare i Primär så ser hon det som en personlig kallelse att nå ut till andra nyomvända och hjälpa dem bli mer hängivna lärjungar till Kristus genom kyrkans lärdomar och program.

De tillför så mycket

President Gordon B Hinckley har sagt följande till dem som börjar lära sig mer om kyrkan: "Ta med er allt det goda och den sanning som ni har fått, från vilken källa det än må vara, och kom och låt oss se om vi kan utöka den."¹ Det återställda evangeliet utökar nya medlemmars förståelse och nya medlemmar utökar den återställda kyrkans styrka.

"Jag tycker om att hjälpa nyomvända inse hur mycket de bidrar till kyrkans rikedom och skönhet med sina olika upplevelser, bakgrund och talanger", säger syster Riess. "Nya medlemmar bidrar till kyrkans andliga vitalitet med fräschören och styrkan i sitt vittnesbörd, som ofta föds ur stor hjärtesorg. Sanningen är den att vi alla är omvända. Också de som har fått undervisning om evangeliet i hela sitt liv

ANDRA VIKTIGA ORD ATT KÄNNA TILL

Här är några viktiga ord som har med kyrkans organisation att göra. (Se också sidan 48.)

Församling: En lokal församling av medlemmar i kyrkan som bor inom ett visst geografiskt område.

Gren: Som en församling men med färre medlemmar och ett mindre utbud av program.

Biskopsråd eller grenspresidentskap: En biskop eller grenspresident och hans två rådgivare som presiderar över församlingens eller grenens medlemmar och program.

Stav: En administrativ enhet som innehåller ett flertal församlingar.

Distrikt: En administrativ enhet som innehåller ett flertal grenar.

Stavs- eller distriktspresidentskap: En stavs- eller distriktspresident och hans två rådgivare som presiderar över stavens eller distriktets medlemmar och program.

Stavscenter: En byggnad som rymmer stavspresidentskapets kontor och en eller flera församlingar.

Stavens högråd: En grupp bestående av tolv män som hjälper stavspresidentskapet ha översikt över Herrens verk i sin stav.

kommer till en punkt då de måste bestämma sig för att stå på egna ben."

Efter sin egen omvändelse använde aposteln Paulus en metafor som lika väl beskriver varje medlems liv som kyrkans organisation i sig: "Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv. Genom honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren." (Ef 2:20–21) Kyrkans organisation och program är underbara gåvor. Genom dessa kan vi alla — både nya och gamla medlemmar — åtnjuta gemenskapen i den gemensamma tron medan vi strävar efter att utveckla ett starkt vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium och strävar framåt på lärjungeskapets stig. ■

FOTNOT

1. "Vår tros underbara grund", *Liabona*, nov 2002, s 81.

Hemma

MEGAN WALKER

Jag gick ur bilen i mina söndagskläder och vecklade ut mitt paraply. Min värdpappa log och pekade på en byggnad av rött tegel och sade: "Das Gebäude dort drüben." Jag tackade honom och såg bilen rulla tillbaka ut i trafiken.

När jag lämnade USA för att resa till Tyskland trodde jag inte att jag skulle behöva kyrkan, att jag inte skulle märka att jag var utan sakramentsmötet i två veckor. Men under de två tidigare veckosluten hade jag märkt det. Jag kände att något fattades och det fick mig att gå snabbare när jag närmade mig byggnaden som två

missionärer som verkade i den lilla tyska staden hade visat mig föregående kväll.

När jag kom fram till ytterdörren öppnades den av en äldste som vinkade åt mig att komma in. Rummet var ungefär lika stort som mitt sovrum och hade osmyckade vitmenade väggar. Fyra rader med stolar och ett enkelt träbord med en bricka för bröd och en för vatten var allt som fanns i möbelväg i rummet. Fönstren var täckta av vita spetsgardiner.

Fastän rummet var litet och människorna okända för mig var första tanken jag fick: "Jag är hemma. Jag är hemma."

Jag satte mig ner och mötet började. Vi sjöng "Den himmelska elden" (*Psalmer*, nr 2) högt och tydligt på tyska och mitt hjärta gladdes åt den familjära psalmen. Aldrig förr hade den psalmen gjort så stort intryck på mig.

Jag ville skratta och dansa och säga till folket ute på de regniga gatorna: "Inser ni inte? Inser ni inte att den här kyrkan är sann? Är det inte underbart?"

Sakramentsbönen uppsändes och jag böjde huvudet och lyssnade till den välbekanta bönen på tyska. Jag lyssnade noga och gladdes åt varje ord. Jag är hemma. Jag är hemma.

Tårar började formas i ögonen när plastbrickan med sakramentet bars runt. Församlingen var liten men Anden var stark. Andra grät också. Jag kände Anden starkare än jag någonsin tidigare gjort.

Jag tittade ut genom spetsgardinerna på den grå världen utanför och log genom tårarna. Hundratals mil bort från min familj visste jag att jag var hemma i kyrkan. ■

Övervinna svårigheterna

LARRY HILLER
Kyrkans tidningar

Första gången jag träffade Judy för 30 år sedan hade jag ingen aning om att hon bara hade varit medlem i kyrkan i fyra år. Hon hade en ansvarsfull uppgift i kyrkan och det fanns ingen anledning att tro att hon inte hade varit medlem i hela sitt liv.

För tre år sedan uppsände Laura en underbar inledningsbön på vår stavskonferens. Efter bönen fick vi veta att Laura hade döpts bara några månader tidigare. "Oj!" tänkte jag. "Hon har verkligen utvecklats."

Det var först när jag pratade med Judy och Laura om deras upplevelser som nya medlemmar som jag fick veta att de båda tyckte att det var svårare än väntat att vara ny medlem i kyrkan. Det är något de har gemensamt med många — om inte de flesta — nya medlemmar.

Det är en utmaning

Judy säger: "Man ändrar inte bara på *vart* man går till kyrkan. Man ändrar hela sitt *liv*. När jag hade döpts frågade jag mig själv: 'Kan jag verkligen göra det här?'"

Laura håller med: "Jag hade ingen aning om att det skulle vara så svårt."

Det är viktigt att du vet att du inte är ensam om att tycka att det är svårt eller att känna dig överväldigad. När du vet att många andra delar din upplevelse kan du ha mer tålamod med dig själv. Du kan be om hjälp — från biskopen eller

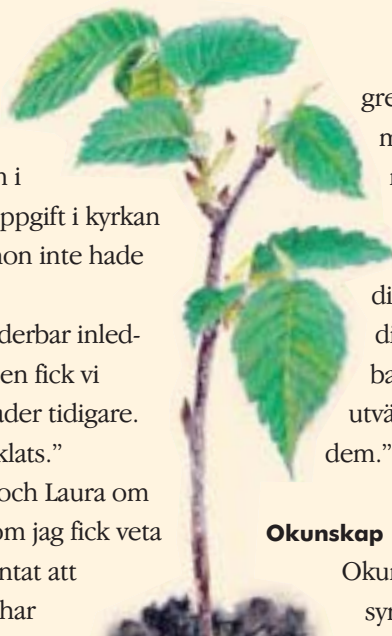
grenspresidenten eller hemlärarna eller andra medlemmar — utan att du känner dig generad eller skäms. Och viktigast av allt: Du kan verkligen få ett hopp om att du *kan* göra det här med Herrens hjälp. Han ledde dig inte till kyrkan för att sedan överge dig. "Herren ... giver [icke] människornas barn några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem." (1 Nephi 3:7)

Okunskap är inte lycksalighet

Okunskap är inte lycksalighet, men det är ingen synd heller. Du kanske känner dig överväldigad över att det finns nya ord och termer att lära sig. (Tiondeavräkning?) Det finns en hel organisation som är unik för kyrkan. (Stavens högråd?) Att läsa och orientera sig i skrifterna kan vara en ny upplevelse. (Var finns Omnis bok?) Det finns uppgifter, eller ämbeten, i kyrkan som du inte visste existerade, och helt plötsligt blir du ombedd att tacka ja till en av dem. (Vad gör en sekreterare i Unga kvinnor?)

Oroa dig inte. Herren fördömer dig inte för det du inte vet. Men han är den ende som kan läsa dina tankar. Andra kan det inte, så var inte rädd för att ställa frågor. När du börjar få vänner i kyrkan, hitta då en mentor — en medlemsvän som kan besvara dina frågor och förklara saker

Omvändelse är en process, inte en enstaka händelse. Ett nytt vittnesbörd är som en späd planta, fylld av löften men i behov av tid och kärleksfull omsorg.

Att rida ut livets stormar gör ett träd starkare. Belöningen för trofast omsorg och uthållighet är fruktbar mognad och en rik skörd som är "smakligare än allt som är sött". (Se Alma 32:42.)

och ting. Om du har svårt att hitta en mentor, be då din biskop eller grenspresident att hjälpa dig hitta en. Om du får en kallelse, be då någon förklara dina plikter för dig. Be om exemplar av handböcker eller annat hjälpmaterial som finns att tillgå.

Sedan, som Judy råder, "skaffar man sig bara kunskap rad på rad. Börja med det grundläggande." Och tänk på att du redan har grunden för resten av dina kunskaper om evangeliet: du vet att kyrkan är sann.

Hur man hanterar besvikelser

Ibland blir du besviken på dig själv. Dopet och konfirmationen gjorde dig ren, inte fullkomlig. Det är samma sak för de andra medlemmarna i kyrkan. Vi gör alla misstag, och vi måste alla omvända oss och förnya våra dopförbund genom att ta del av sakramentet. (För mer information om dessa förbund, se äldste Jeffrey R Hollands artikel på sidan 10.) Och när vi fortsätter att omvända oss och strävar efter att göra bättre ifrån oss så hjälper den Helige Anden oss att bli renare. Vår önskan att synda blir allt svagare. (Se Mosiah 5:2.) Försoningens kraft börjar förändra vår natur.

Laura säger: "Det har blivit lättare att vara medlem nu. Min himmelske Fader har gett mig en större önskan att göra det som är rätt. Saker och ting blir lättare och mer naturliga."

Och när andra medlemmar i kyrkan visar sina mindre fullkomliga sidor säger Laura att hon inte bryr sig om andras ofullkomligheter. "Jag arbetar verkligen på att inte vara fördömande", säger hon. "Jag försöker acceptera andra för dem de är. Vi gör alla så gott vi kan."

Ett milt ok, en lätt börda

Frälsaren har gett alla följande inbjudan:

"Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar.

Ty mitt ok är milt, och min börda är lätt."

(Matt 11:28–30)

Ett ok är en anordning som gör att två djur på ett rättvist och bekvämt sätt kan dela på en börda som skulle vara svår eller omöjlig att bära för ett djur. Det används fortfarande i många delar av världen där djur plogar fält eller drar vagnar.

President Howard W Hunter (1907–1995), kyrkans fjortonde president, sade följande om Frälsarens ok: "Kristi ok kräver stora, uppriktiga ansträngningar, men för dem som verkligen är omvända, är oket milt och bördan blir lätt ...

Livets bördor är naturligtvis skiftande från människa till människa, men alla har bördor att bära ... Kristus sade i själva verket till oss alla: Så länge vi alla måste bära någon börda och ta på oss ett ok, varför då inte välja mitt ok? Mitt löfte till er är att detta ok är milt, och min börda är lätt."¹

Omvändelse är en process, inte en enstaka händelse. Vår himmelske Fader är tålmodig, vänlig och barmhärtig. Han ger inte bara andliga gåvor till dem som älskar honom och håller *alla* hans bud utan också till "den som *försöker* att göra så". (Se L&F 46:9.) Lev efter det som du vet, så får du mer kunskap och styrka med tiden. Låt Herren göra dig till någon som du aldrig kunde ha gjort själv. Han lovar:

"Min nåd är tillräcklig för alla människor, om de ödmjuka sig för mig, ty om de ödmjuka sig för mig och hava tro på mig vill jag göra det svaga starkt för dem." (Ether 12:27) ■

FOTNOT

1. "Kommen till mig", *Nordstjärnan*, jan 1991, s 15–16.

OM DU TVIVLAR ...

Tvivel är något naturligt. Det kan börja inom oss eller komma från andra. Oavsett källan finns det några väl beprövade metoder att framgångsrikt skingra tvivlen.

1. Tänk på de andliga upplevelser du redan haft. Oliver Cowdery var till exempel Joseph Smiths skrivare under en stor del av översättningen av Mormons bok. Han hade redan fått ett vittnesbörd om sanningen i profeten Josefs vittnesbörd om guldplåtarna. Men tydligen ville han ha en ytterligare försäkran från Herren. Herren talade genom profeten och sade till Oliver:

"Om du önskar mera vittnesbörd, så minnes den natt du ropade till mig i ditt hjärta för att få veta sanningen om dessa ting.

Göt jag icke frid i din själ om detta? Vad större vittnesbörd kan du få än det som kommer från Gud?" (L&F 6:22–23)

Herren förväntar sig att vi kommer ihåg det vittnesbörd vi redan fått från Anden.

2. Ha tålmod. När du stöter på sådant som du inte förstår, var då tålmodig. Håll fast vid det du redan vet (med andra ord, kommer ihåg). Som Laura säger: "Jag håller fast vid det jag redan vet och låter inte några frågor bekymra mig. Jag fortsätter att fråga Herren i bön, och han besvarar mina böner när jag är redo för det."

3. Ge näring åt tron; svält ut dina tvivel. När du fortsätter att be, söka i skrifterna och hålla buden så stärks ditt vittnesbörd ytterligare. Alma jämför denna process med att ge näring åt ett frö som slår rot och växer upp till ett träd som ger söt, dyrbar frukt. (Se Alma 32:28–43.) Att ge näring åt tvivel ger motsatt verkan, och vittnesbördet förtorkar.

ATT BLI EN SISTA DAGARS HELIG TONÅRING

Vilket bra beslut du har fattat att döpas och konfirmeras. Som ny medlem i kyrkan kommer du att finna mycket gott som fyller ditt liv. Följande aktiviteter och program hjälper dig att få kunskap och vägleder dig i alla aspekter av livet. (För förslag till barn, se sidan LS16.)

Var med på aronska prästadömet eller Unga kvinnors möten. Varje söndag träffar du de andra tonåringarna i din församling eller gren, pojkarna i aronska prästadömet och flickorna i Unga kvinnor. Lektionerna inriktar sig på din åldersgrupp varje vecka.

Ha hemaftnar tillsammans med din familj. En del av att vara medlem är att försöka bli en bättre person. Hemaftnarna kan hjälpa dig att bli vänligare och mer kärleksfull mot din familj när du studerar evangeliet tillsammans med dem.

Var med på veckoträffarna. Under veckan träffas ungdomarna och dina ledare och har grupp- eller klassaktiviteter och deltar i tjänandeprojekt eller sportar. Det är ett tillfälle då du lär känna bra människor, får vänner och har roligt.

Delta i seminariet. När du är mellan fjorton och arton år kan du vara med på seminariet där du får möjlighet att verkligen studera skrifterna med en intressant lärare och klasskamrater som också är där för att lära. Du måste kanske gå upp tidigt för att vara med, men du kommer att lära dig mer än du kunnat ana.

Arbeta på programmet Personlig tillväxt eller Plikt mot Gud. Dina ledare i Unga kvinnor eller aronska prästadömet ger dig en liten

bok om Personlig tillväxt eller Plikt mot Gud och förklarar programmet för dig. Dina föräldrar och ledare hjälper dig att välja ut mål och uppgifter att arbeta på. Dessa program kan ta flera år att göra och hjälper dig att sätta upp och uppnå mål, och att utveckla viktiga nya färdigheter.

Studera skrifterna dagligen och be ofta. Genom bön och skriftstudier kan du få svar på dina frågor och tröst i dina prövningar. Tacka för dina välsignelser när du ber.

Lär dig att lyssna på den Helige Andens meningar. Du fick den Helige

Andens gåva när du konfirmerades. När du lär dig att förstå och följa meningarna från den Helige Anden kan du känna Guds kärlek till dig och erfara andlig tillväxt. ■

2,00 m

1,80 m

Tro under viadukten

Greg Carlson

Jag växte upp i ett litet samhälle utanför Seattle i Washington. Det låg ganska nära en stor stad men tillräckligt långt ut på landet för att arbetstillfällena att tjäna

pengar till en mission skulle vara mycket begränsade. Men det fanns ett stort antal bönder i området så min bror och jag beslöt oss för att frakta alfalfahö från de stora gårdarna i östra delen av staten, över Cascade Mountains, till de små gårdarna i vårt samhälle. Vi lagade en gammal lastbil som förfallit och gjorde den i ordning för att kunna lasta upp till nio ton hö. Vi gjorde ett antal lyckade

resor tillsammans med vår pappa så att han såg att vi hade allt under kontroll innan han lämnade över verksamheten till oss.

Min bror och jag åkte iväg mycket tidigt en morgon på vår första resa utan pappa. Vi tog oss över bergen men hade lite problem med att lasta höet. Till slut åkte vi tillbaka över bergen med ett fullt lass.

Det hände inte så mycket på

återresan förrän vi märkte att det började duggregna lite. Vi såg med en gång en viadukt på motorvägen och parkerade under den just när duggandet gick över i regn. Vi hade ännu inte kunnat köpa en presenning att lägga över höet, och inga djur kan äta alfalfahö

om det blir vått, för det börjar snabbt ruttna och bli möjligt. Vi visste att om vi förlorade det här hölasset så skulle vi förmodligen misslyckas med jobbet.

Vi satt under viadukten ganska länge och väntade på att det skulle sluta regna. Till slut insåg vi att Herren

skulle hjälpa oss om vi bad. Min bror uppsände en bön, och sedan väntade vi. Det slutade inte regna. Vi bestämde att kanske jag, som var äldre, skulle uppsända en bön. Det började regna ännu mer. Vi satt där i en evighet, kändes det som. Vi visste att om vi lämnade den skyddande viadukten så var det en timmes bilväg till nästa skydd och hem skulle vi inte komma förrän efter ännu en timme.

Slutligen kom en av oss att tänka på att underverk föregås av tro, och vi insåg att vi behövde utöva vår tro. Vi satte vår

lit till Herren och lämnade viadukten. Än idag minns jag varje droppe regn som jag såg landa på lastbilens motorhuv när vi sakta rullade ut från viadukten. Vår tro prövades verkligen, men när väl förarhytten var ute ur viadukten hade det slutat regna. Under de följande två timmarna uppsände vi många böner av tacksamhet.

Vi kom hem med lasset i gott skick och när vi körde in lastbilen i ladan släppte himlarna ner det återhållna regnet. Vår verksamhet klarade sig och vi kunde båda spara tillräckligt med pengar till vår missionärstjänst.

Inte alla mina böner har besvarats på detta sätt, men jag är mycket tacksam för det min bror och jag lärde oss om tro medan vi satt under en motorvägsviadukt i regnet. ■

Mat eller tionde?

Charlotte Arnold

Det var första året som jag var anställd på ett kosmetikföretag. Jag var frånskild och levde ensam med mina två barn. I december skickade företaget till varje försäljare stora kartonger med julprodukter som vi skulle sälja under julsäsongen. Men det innebar att en stor summa hade dragits från min lön. När jag räknade på månadens utgifter och

På grund av den stora summan som hade tagits från min månatliga lön hade jag bara tillräckligt med pengar för att betala våra utgifter i en vecka.

tiondet hade jag tillräckligt med pengar för tre personer att leva på — men bara i en vecka. Och den summan skulle räcka till mat för hela månaden och bensin till bilen, som jag behövde för arbetets skull.

När vår hemlärare kom berättade jag för honom om vår situation. Jag sade till honom att jag inte kunde betala mitt tionde för om jag gjorde det så skulle jag inte ha pengar till mat åt barnen. Min trofaste hemlärare rådde mig att betala tionde. Han rekommenderade att jag trofast skulle göra det, och då skulle Herren säkerligen välsigna mig. Min hemlärare hade alltid varit känd för sin trofasthet och pålitlighet. Jag skojade och sade: "Om jag inte kan köpa mat så kommer jag till dig." Men jag litade på honom och ville inte göra honom besviken genom att inte följa hans råd. Så jag betalade ett fullt tionde.

När jag presenterade julprodukterna i början av månaden kunde jag sälja många av dem. I slutet av månaden hade jag sålt alla julprodukter och allt annat som jag hade haft i lager i flera månader. Om jag hade haft fler produkter hade jag troligen kunnat sälja dem också.

Min hemlärares löfte uppfylldes helt och hållet. Herren öppnade verkligen himlens fönster. Vi hade mer pengar än vi behövde den månaden. Senare frågade jag mina kolleger hur det gått med deras julprodukter. De var inte nöjda.

Vid den tidpunkten hade en lågkonjunktur orsakat en stark tillbakagång i kosmetikabranschen.

Jag är så tacksam mot min hemlärare för att han gav mig det där rådet. Jag har haft ett starkt vittnesbörd om tionde allt sedan dess. När jag besöker systrar som känner att de har för lite pengar för att betala tionde så bär jag mitt vittnesbörd om hur välsignade vi blir om vi gör det. ■

Rätta platsen för mig

Francisco Javier Lara Hernández

Jag har många gånger hört berättelsen om hur pionjärerna kom till Saltsjödalen under Brigham Youngs ledning. Jag själv bor i Mexico, men jag har en liknande berättelse. Jag hade bett om att finna den sanna kyrkan och meningen med mitt liv. En vän till mig, Sandro, presenterade mig för missionärerna och snart lyssnade jag på deras budskap. En dag när de undervisade mig om återställelsen av Jesu Kristi kyrka i de sista dagarna fylldes jag plötsligt av en intensiv glädje. Jag visste att jag hade kommit fram, eller som president Young sade: "Detta är den rätta platsen. Fortsätt."

Men liksom pionjärerna behövde jag anpassa mig till platsen jag hade

kommit till. Det var en okänd värld för mig — underbar, men okänd. Det sätt som folk klädde sig på, pratade och agerade var helt nytt för mig. Jag förstod inte alltid vad en del av de ord som ofta används i kyrkan betydde. När jag till exempel pratade med andra som hade varit medlemmar längre än jag så kanske de pratade om någon som de sade var en "stark medlem", vilket betydde att han eller hon var rättfärdig och ett gott föredöme för andra. Jag hade en annan uppfattning om styrka. Sådana saker var naturliga för alla andra, men jag fick lära mig dem.

Den här övergången från undersökare till aktiv medlem var inte lätt. Lyckligtvis var jag, liksom pionjärerna, aldrig ensam. Sandro och andra förstående medlemmar fanns alltid i närheten för att besvara mina frågor, enkla som de var, och för att leda mig fram på den väg som jag hade tagit. Mina ledare var omtänksamma nog att se till att jag förblev värdig och fick prästadömet, och senare fick jag möjlighet att verka som rådgivare till biskopen. Mina lärare såg alltid till att jag fick näring genom Guds goda ord. Nu inser jag att Herren hjälpte mig förbli stark i kyrkan genom dessa människor.

Jag är inte längre den enda medlemmen i kyrkan i min familj. Och åren som jag tillbringat som medlem i kyrkan — två av dem som missionär — har varit underbara.

Tack vare Herren och hans profet,

president Young, kunde pionjärerna bosätta sig i Saltsjödal och bli ett starkt folk bland bergen. Stora män

L iksom pionjärerna var jag aldrig ensam. Sandro och andra förstående medlemmar fanns alltid i närheten för att besvara mina frågor.

och kvinnor gjorde detta möjligt. På liknande sätt har jag fått det jag behövde för att förbli stark i kyrkan, för att utvecklas och för att få möjlighet att återvända till min himmelske Faders närhet. ■

Vad händer nu?

Att bli medlem i kyrkan kan innebära en stor förändring. Men det finns många människor och resurser till din hjälp. Här är svaren på några frågor som nya medlemmar ofta har.

RICHARD M ROMNEY OCH VICTOR D CAVE

Kyrkans tidningar

Är jag den enda som känner mig ensam i den här situationen? Du kanske är den enda nya medlemmen i din församling eller gren, men det är mer än 200 000 personer som blir medlemmar i kyrkan varje år världen över. Medlemmarna i din församling eller gren gläds tillsammans med dig åt din omvändelse. Under lektioner och möten hör du en del av dem berätta om sin egen omvändelse. Du kan också läsa om sådana upplevelser i *Liabona*.

Kommer jag att kunna göra allt det som förväntas av mig? Det finns mycket att göra i kyrkan, och det kan kännas överväldigande, särskilt om du kommer från en religiös bakgrund då du inte var på möten lika ofta. Men Herren vill att vi ska uppnå vår potential, så han har gett oss många möjligheter till att leva en kristuslikt liv. Delta trofast så kommer du att förundras över hur mycket du åstadkommer med tiden.

Hur förbereder jag mig för att komma till templet?

Ett av de viktigaste målen du kan sätta upp som ny medlem är att ta emot din begåvning och beseglas till din familj

i templet. Kort sagt innebär begåvningen att man ger heliga löften till vår himmelske Fader och får välsignelser av honom. Att beseglas innebär att en familj får välsignelsen att genom prästadömetts myndighet och personlig värdighet kunna vara tillsammans i hela evigheten.

Templet är heligt, så vi behöver vara värdiga att komma dit och förberedda att ta emot det som vi får lära oss där. Din biskop eller grenspresident kan be dig vara med på en tempelförberedande kurs. För att förbereda dig för templet behöver du fortsätta betala tionde, stödja kyrkans ledare, omvända dig från dina synder eller felsteg, gå till kyrkan regelbundet, hålla visdomsordet och kyskhetslagen, och stärka ditt vittnesbörd.

Ett år efter sitt dop kan vuxna söka ytterligare välsignelser och förbund i templet. Bestäm tid för intervjuer med din biskop eller grenspresident och din stavs- eller missionspresident. Om du är värdig och förberedd undertecknar de en rekommendation till dig att besöka templet.

Ett av dina viktigaste mål bör vara att beseglas till din familj i templet.

Medlemmar i kyrkan som är tolv år och äldre kan få en rekommendation med begränsad användning för att utföra dop och konfirmerationer för de döda.

Vad är släkthistoria? Det är en uppteckning över dina förfäder och över ditt eget liv. Medlemmarna i kyrkan uppmanas att föra och söka efter släktuppteckningar, bland annat antavlor, dagböcker och personlig historia. Sådana uppteckningar är till hjälp för att vi ska kunna erbjuda templets välsignelser till dem som har dött. Släkthistoria hjälper också dig och dina barn att uppskatta familjerelationernas eviga natur och att skriva ner era andliga upplevelser. Ta dig till exempel tid till att erinra dig ditt dop och din

konfirmation. Skriv sedan ner dina tankar och känslor. Allteftersom du skriver ner sådana händelser kommer du och dina barn att sätta värde på dina egna andliga uppteckningar.

Släktforskningshandledarna i din församling eller gren är angelägna om att hjälpa dig. Du kanske också vill besöka kyrkans släktforsknings sida, www.familysearch.org.

Var kan jag få vänner i kyrkan? Du är redan omgiven av vänner. När du blir medlem i kyrkan så blir du en del av en stor gemenskaps- och kärlekskrets. Din biskop eller grenspresident, hans rådgivare och andra ledare och medlemmar är måna om att du ska känna glädje i evangeliet. Två män som

Din biskop, din vän

Se till att du lär känna din biskop eller grenspresident. Han är församlingens eller grenens presiderande prästdömsledare och har ett särskilt ansvar för ungdomarna. Han håller intervjuer med medlemmarna och kan tala om för dig hur du ska förbereda dig för templet eller för en patriarkalisk välsignelse. Han hjälper dig också hitta sätt att tjäna, och han eller andra ledare kan ge dig studiematerial om evangeliet.

Generalkonferens

I april och oktober varje år arrangerar kyrkan en generalkonferens: två dagar med möten där kyrkans högsta ledare talar. Konferensen sänds via en del TV- och radiostationer, via satellit till kyrkans lokala möteshus världen över, och via Internet på www.lds.org. Talen publiceras i maj- och novembernumret av *Liahona*.

Är du ute och reser?

För att få tag på tider och adresser till kyrkans möteshus över hela världen kan du använda sökfunktionen "Meeting-house Locator" under "Other Resources" på www.lds.org. En del av denna information kan du också få från din biskop eller grenspresident, områdeskontoret, kyrkans webbsida i ditt land och kanske i telefonkatalogen.

Ska du flytta?

En av förmånerna med att tillhöra kyrkan är att din medlemsuppteckning följer med dig när du flyttar. Förutom ditt namn och födelsedatum innehåller den en lista på viktiga datum och händelser, till exempel ditt dop och din konfirmation. Ge din församlings- eller grenskamrer din nya adress så att din uppteckning kan skickas till din nya församling eller gren.

Du kommer att få många vänner bland medlemmarna i din församling eller gren.

har prästadömet verkar som dina hemlärare. De besöker dig minst en gång i månaden och ger dig ett evangeliebudskap. Om du är kvinna kommer två kvinnor också att vara dina besökslärare. Med tiden blir du vän med många medlemmar.

Kom ihåg att det bästa sättet att få en vän är att vara en, så var inte rädd att räckta ut din hand i vänlighet.

Hur kan jag engagera mig? Kyrkans medlemmar tilldelas ansvar så att de kan lära och utvecklas genom tjänande och genom att använda sin tid och sina talanger till att välsigna andra. Du kan bli ombedd att tala eller be, läsa en vers i skrifterna, vara med i kören eller tacka ja till en uppgift som vi kallar ett ämbete. Var inte rädd. Det finns utbildning, och andra medlemmar och ledare hjälper dig. Du kanske gör några misstag, det gör vi alla. Men gör ditt bästa och lita på att Herren hjälper dig. Detta är hans verk. Han kommer att välsigna dig.

Hur kan jag hjälpa andra? I kyrkan får du regelbundet möjligheter att hjälpa behövande. En del av arbetet kan vara tjänandeprojekt och uppdrag som kyrkan arrangerat, men du kan också göra mycket gott genom att följa Frälsarens exempel: besöka sjuka, uppmuntra ledsna, lätta på de bördor du kan. Fråga dig själv: "Vad skulle Frälsaren göra?" Gör sedan ditt bästa för att göra det.

Finns det tillfällen att ha roligt tillsammans? De flesta församlingar och grenar har sociala sammankomster som ger mycket glädje åt medlemskapet i kyrkan. Om du är blyg eller osäker på vad du ska göra, kom ändå. Lär känna medlemmar omkring dig. Fråga om du kan ställa i ordning stolar eller hjälpa till att städa. I kyrkan gör alla sin del i arbetet — och leken — sida vid sida.

Hur kan jag fortsätta lära mig mer om evangeliet? Ett av de bästa sätten är att under bön läsa skrifterna varje dag. Naturligtvis ska du vara med på söndagsmötena för att lära dig

mer om skrifterna och om de nutida profeter-
nas lärdomar. Det finns också studieprogram
du kan delta i under veckan: seminariet (för
tonåringar) och institutet (för unga vuxna).
Fråga andra medlemmar. De kan tala om för
dig vilka kurser som hålls.

Vad är en patriarkalisk välsignelse? Det
är en välsignelse med råd och visdomsord
som är till vägledning i ditt liv. Den ges under
den Helige Andens inspiration av en man
som ordinerats till patriark inom melkisedek-
ska prästadömet. Din biskop eller grenspresi-
dent kan tala om för dig hur du förbereder
dig för att få den.

**Vilka bidrag förväntas jag ge förutom
tionde?** En gång i månaden (vanligtvis den
första söndagen) fastar medlemmarna under

två måltider och ger ett fasteoffer — peng-
arna som de skulle ha spenderat på dessa
måltider — för att hjälpa fattiga.

Kyrkan är också engagerad i olika humani-
tära, tempel- och missionärsprojekt världen
över. Du kan bidra ekonomiskt till dessa
verksamheter om du har möjlighet. Använd
samma donationskuvert som du använder
till att betala ditt tionde och fasteoffer.

**Hur kan jag dela med mig av evangeliet
till andra?** Låt ditt exempel vara ett ljus för
dem, och berätta om din glädje över att vara
medlem i kyrkan. Inbjud dem att träffa hel-
tidsmissionärerna. Ge bort en Mormons bok.
Bär ditt vittnesbörd enligt Andens maning,
men var mild och vänlig, inte konfronterande.
Medlemmarna och missionärerna är glada att
se ditt engagemang i deras arbete och hjälper
dig när du ska dela med dig av evangeliet.

**Hur kan jag hålla mig nära min him-
melske Fader och Jesus Kristus och fortsätta
känna den Helige Andens inflytande?** Ett av
de bästa sätten är att värdigt ta del av sakra-
mentet varje vecka. Sakramentsbönerna
påminner dig om de löften du gav till vår
himmelske Fader när du döptes och konfir-
merades — att du är villig att ta på dig Jesu
Kristi namn, att alltid minnas honom och
hålla hans bud. När du gör det får du löftet
att alltid ha hans ande hos dig. Du välsignas
också genom att hålla sabbatsdagen helig.

Inbjud också Anden genom att be ofta,
läsa skrifterna och hålla Guds bud.

Vad mer behöver jag veta? Kom framför
allt ihåg att Jesu Kristi evangelium är sant.
Vår himmelske Fader är barmhärtig och vän-
lig, och han gläds åt ditt beslut att bli medlem
i kyrkan. Var vid gott mod, och kom ihåg att
för Gud är allting möjligt. ■

Behöver du något av kyrkans material?

Besök distributionscent-
ret om det finns ett
sådant i ditt område. På
distributionscentret finns
det broschyrer, hand-
böcker, tidskrifter, affi-
scher, videofilmer och
annat material som kyr-
kan gett ut som du får till
ett lågt pris eller gratis. I
USA och Canada kan du
också beställa material
på www.ldscatalog.com.

Vill du ha förklaringar på specifika ord för kyrkan?

Det finns många resurser:
Fråga medlemmarna. Läs
till exempel *Evangeliets
principer* (artikelnr 31110
180) och *Stå fast i din
tro* (artikelnr 36863 180)
som har listor med ord.
Se också ordlistan på
www.mormon.org och på
sidan 48 i det här numret.

BRA ORD ATT KUNNA

Många ord förklaras i artiklarna i det här numret. Men listan nedan kan vara till hjälp som en referens för obekanta ord.

Aronska prästadömet (se också

Prästadömet): Detta prästadöme ges till värdiga unga män mellan tolv och arton år och till nya vuxna manliga medlemmar i kyrkan. Ämbetena inom aronska prästadömet är biskop, präst, lärare och diakon. Det här prästadömet handhar det förberedande evangeliet, "vilket är evangeliet om omvändelse, dop och syndernas förlåtelse". (L&F 84:27)

Avlösning: Att befria medlemmar från sina plikter i en uppgift eller ett ämbete i kyrkan med uppskattning för allt de gjort.

Avskilja: Att ge en medlem i kyrkan ansvaren och välsignelserna som är knutna till en kallelse genom handpåläggning av en bemyndigad bärare av melkisedekska prästadömet.

Ämbete: En uppgift eller "ställning" som ger oss möjlighet att tjäna i kyrkan. Alla ämbeten har specifika plikter som en medlem utför tills han eller hon blir avlöst, ofta för att få en annan uppgift.

Broder/Syster: Eftersom vi alla är barn till vår himmelske Fader, är titeln broder eller syster, åtföljt av en persons efternamn, ett vanligt sätt för medlemmarna att tala om varandra.

Diakon: Ett ämbete eller ansvar inom aronska prästadömet som vanligtvis ges till unga män när de är tolv till tretton år gamla.

Dop för de döda: I tempen döps en levande person till förmån för någon som har dött. Den här heliga handlingen gör det möjligt för avlidna personer, som inte fick undervisning om Jesu Kristi lärdomar under jordelivet, att ta emot dopets välsignelse.

Förbund: Ett heligt löfte, eller överenskommelse, mellan en person eller en grupp personer och Gud.

Förordning: En helig ceremoni i vilken en medlem ingår förbund (löften) med Gud, till exempel dopet, sakramentet och tempelförordningarna.

Generalauktoriteter: Ledare inom melkisedekska prästadömet som handhar hela kyrkans angelägenheter. De utgörs av första presidentskapet, de tolv apostlarnas kvorum, sjuttios presidentskap, sjuttios första och andra kvorum och presiderande biskopsrådet.

Handpåläggning: När prästadömsledare lägger sina händer på en persons huvud för att ordinera personen eller ge en välsignelse.

Hjälpföreningen: Kyrkans organisation för kvinnor arton år och äldre.

Inrösta: Att stödja dem som verkar i kallelser i kyrkan eller ge sitt godkännande av en åtgärd som vidtas av kyrkan. Detta görs vanligtvis genom att man räcker upp höger hand när en ledare i kyrkan ber oss göra det under ett möte.

Kvorum: En organiserad grupp unga eller äldre män som har samma ämbete och prästadömsmyndighet, till exempel diakoner, äldster eller medlemmar i de sjuttios kvorum.

Lärare: (1) Ett ämbete eller ansvar inom aronska prästadömet som vanligtvis ges till unga män när de är mellan fjorton och femton år gamla; (2) en person som undervisar en klass eller ett kvorum i kyrkan.

Melkisedekska prästadömet (se också Prästadömet): Under ledning av lokala prästadömsledare kan värdiga vuxna manliga medlemmar (arton år och äldre) få ta emot detta prästadöme. De som har detta prästadöme leder kyrkan och handhar sådana förordningar som att ge namn åt och välsigna barn, ge den Helige Andens gåva och ge andra prästadömsvälsignelser. Äldster, högpräster, patriarker, sjuttio och apostlar har detta prästadöme.

Mission/Missionspresident: Ett geografiskt bestämt område där heltidsmissionärerna arbetar. Ledaren för en mission kallas missionspresident.

Ordinera: Att ge prästadömsmyndighet

till en värdig manlig medlem i kyrkan genom handpåläggning.

Primär: Kyrkans organisation för barn i åldrarna tre till elva.

Präst: Ett ämbete eller ansvar inom aronska prästadömet som vanligtvis ges till unga män när de är 16 till 18 år och till nya vuxna manliga medlemmar.

Prästadöme: Den myndighet och makt Gud har gett människan att handla i hans namn. Alla värdiga manliga medlemmar tolv år och äldre kan få prästadöms myndighet.

Prästadömsvälsignelse: En bön för att bota, trösta eller ge råd som uppsänds av en bärare av melkisedekska prästadömet, som lägger sina händer på personens huvud som får välsignelsen.

Sista dagars helig: En förkortad titel eller ett namn som används för medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Syster: Se Broder/Syster.

Tempel: En kyrkobyggnad som är invigd för utförandet av heliga förordningar, till exempel dop för de döda, begåvningen och besegling av familjer.

Tionde: Det bidrag på tio procent av vår inkomst som vi ger till kyrkan.

Veckoträffen: Ett möte eller en aktivitet som hålls en kväll varje vecka för ungdomar mellan tolv och sjutton år.

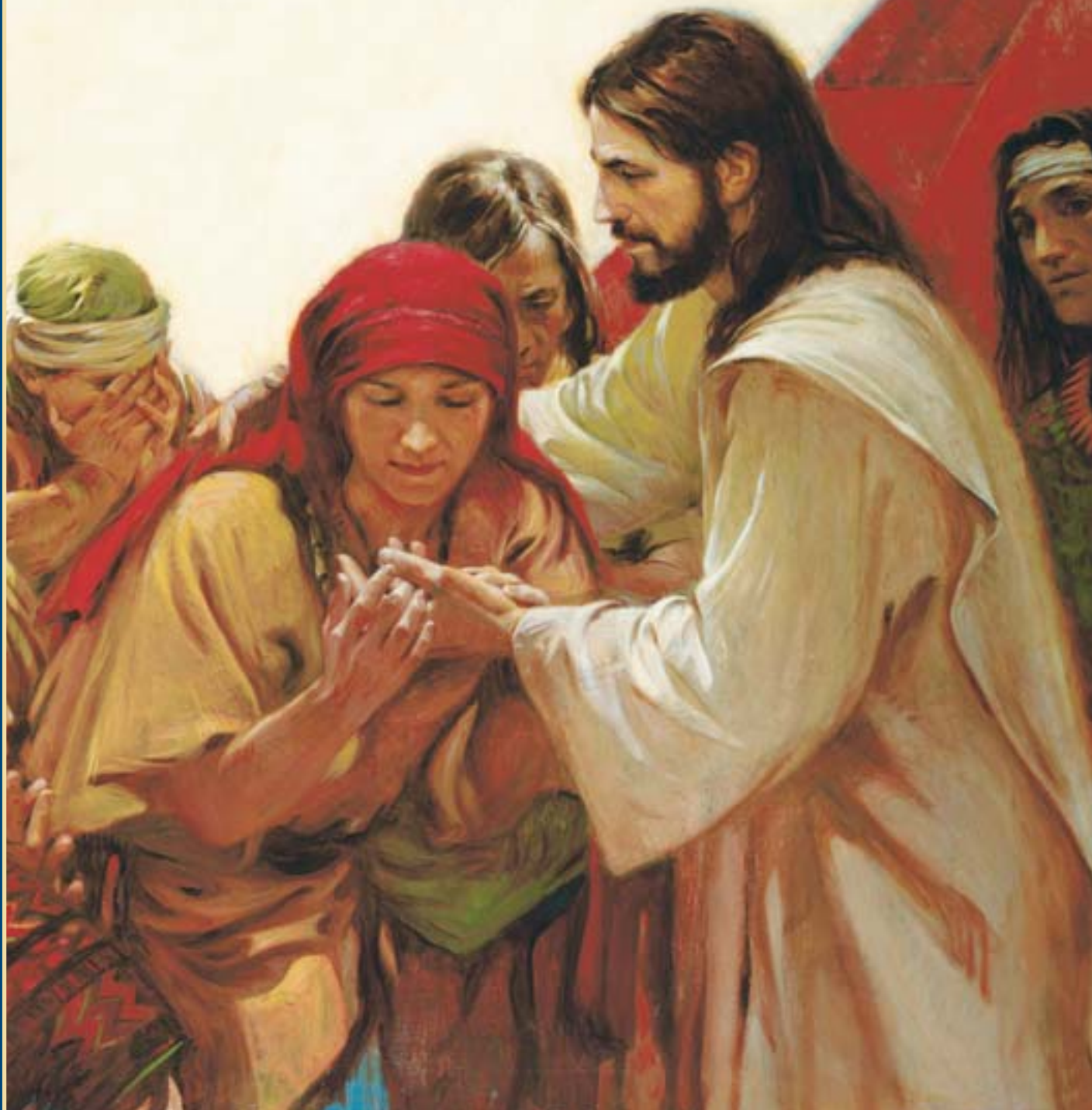
Vittnesbörd: En försäkran eller övertygelse genom tro som uppenbaras av den Helige Anden om att Gud Fadern och Jesus Kristus lever och att deras lärdomar och evangeliets återställelse är sanna. När en person bär sitt vittnesbörd berättar han eller hon kortfattat och innerligt om sin övertygelse för andra.

HAR DU FLER FRÅGOR?

Du kan få mer information om dessa och andra ord i *Stå fast i din tro* (artikelnr 36863 180) som finns att tillgå via Gospel Library på www.lds.org.

KOM TILL MIG

PÅ DET JAG MÅ KUNNA HELA EDER.
(Se 3 Nephi 9:13–14.)

Lilla stjärnan

Nutida profeter talar

Den första nutida profeten, Joseph Smith, sade en gång: "Det är en förmån som Guds barn har att komma till Gud och få uppenbarelse."¹ Ett sätt vi kan få uppenbarelsen från vår himmelske Fader på, och veta vad han vill att vi ska göra, är att lyssna på hans profeter. Här är uttalanden från fyra nutida profeter, bland annat vår ledare idag — president Gordon B Hinckley.

"Jag vill uppmäna och råda er, mina unga vänner, att lyssna till Guds röst och lyda den medan ni är unga, liksom Samuel gjorde, så att ni blir framstående, goda, till nytta och älskade av Herren och era föräldrar och av alla goda människor. Lyd era föräldrar och hedra dem, för genom att göra detta får ni de stora välsignelser som Gud har lovat er."²

Wilford Woodruff (1807–1898), kyrkans fjärde president

"Jag vill idag höja en varningens röst till Sions ungdomar. Låt er inte förledas när förföljelsens stormar rasar över ert huvud. Det kommer att sägas ovänliga saker i framtiden liksom det har sagts förut. Se till att era fötter är fast förankrade på klippan ... Om ni är rena och dygdiga och ståndaktiga har den onde ingen kraft att förgöra er."³

George Albert Smith (1870–1951), kyrkans åttonde president

"Vår himmelske Fader ... vill att ni ska be till honom varje dag. Han vill hjälpa er eftersom han älskar er, och han *kommer* att hjälpa er om ni ber till honom och ber om hans hjälp. Tacka honom också för era välsignelser när ni ber. Tacka honom för att han sände vår äldste bror, Jesus Kristus, till världen. Han gjorde det möjligt för oss att återvända till vårt himmelska hem. Tacka

honom för er familj. Tacka honom för kyrkan. Tacka honom för den vackra världen som ni bor i. Be honom beskydda er. Be honom hjälpa er att förstå vad ni ska göra här i livet. Er himmelske Fader älskar er även om ni gör misstag. Be därför till honom och han kommer att hjälpa er när ni på nytt försöker göra det rätta."⁴

Ezra Taft Benson (1899–1994), kyrkans trettionde president

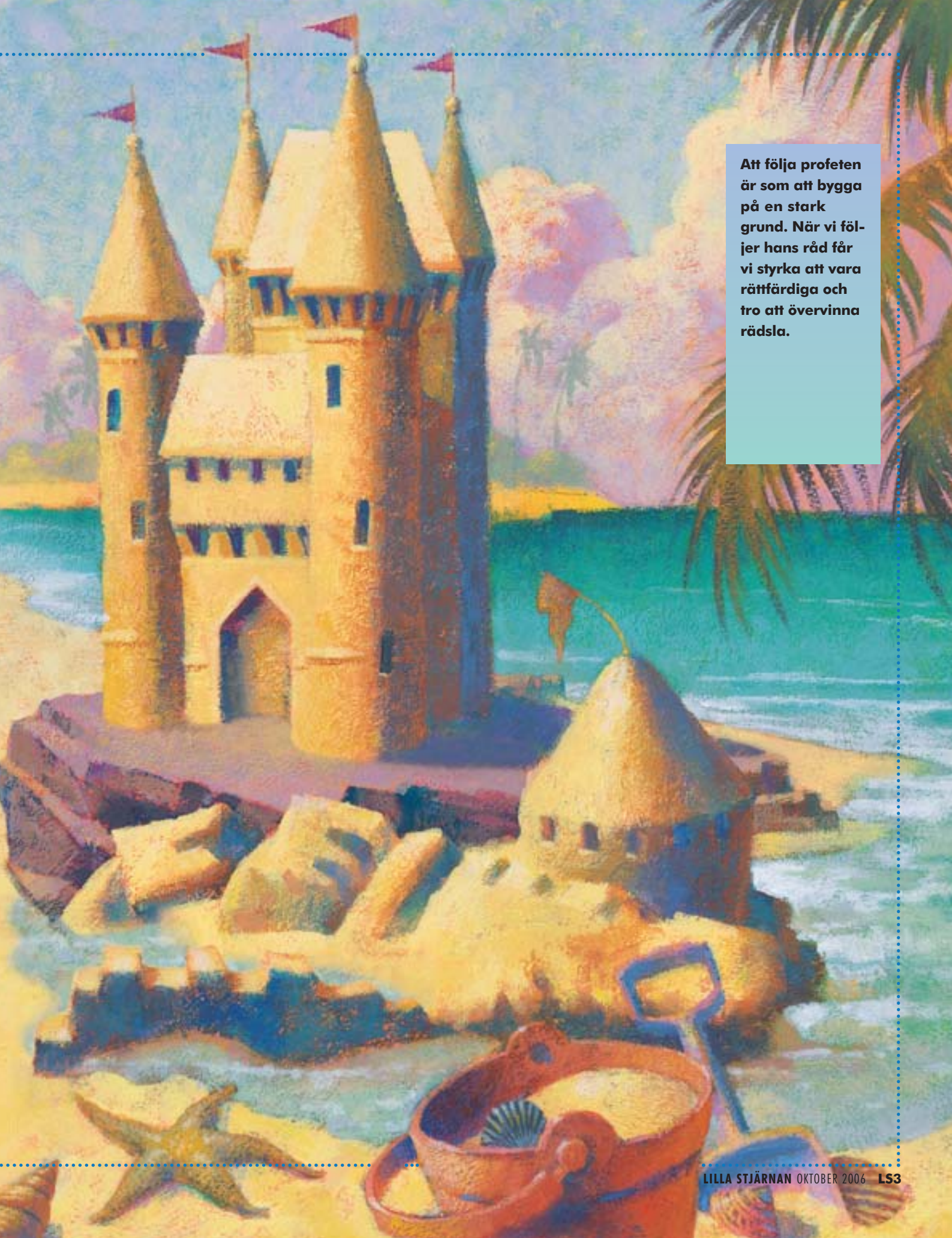
"Jag älskar er barn. Ni är mycket lika världen över. Oavsett färgen på er hud och era livsförhållanden så bär ni med er en skönhet som kommer av er oskuldssfullhet och av det faktum att det inte var så länge sedan som ni bodde hos er himmelske Fader. Ni är så underbara, var ni än är, ni kära barn!"⁵

"Jag vet att detta verk är sant. Jag vet att Gud, vår evige Fader, lever. Jag är tacksam för kunskapen om att han älskar oss som sina barn. Jag är tacksam att jag känner en stor kärlek till honom i mitt hjärta. Jag vet att han lever, min Fader i himlen. Jag kan knappt fatta hur förunderligt det hela är. Han som är universums skapare och härskare känner mig, känner er, var och en av er ... Han känner er, han älskar er, han bryr sig om er. Jag vet att Jesus är min Återlösare, min Herre, min Frälsare."⁶ ●

Gordon B Hinckley (1910–), kyrkans femtonde president

SLUTNOTER

1. *The Words of Joseph Smith*, redigerad av Andrew F Ehat och Lyndon W Cook (1980), s 13–14.
2. *The Discourses of Wilford Woodruff*, sammanst av G Homer Durham (1946), s 265.
3. Conference Report, okt 1906, s 48.
4. "Till barnen i kyrkan", *Nordstjärnan*, juli 1989, s 76.
5. "We Have a Work to Do", *Friend*, aug 1997, insidan av omslagets framsida.
6. "Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley", *Ensign*, aug 1996, s 61.

**Att följa profeten
är som att bygga
på en stark
grund. När vi föl-
jer hans råd får
vi styrka att vara
rättfärdiga och
tro att övervinna
rädsla.**

b.

c.

d.

e.

a.

b.

c.

d.

e.

f.

f.

1.

6.

Vem är vem?

Här ser du bilder av första presidentskapet och några av medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum. Det finns också bilder av dem när de var barn. Para ihop bilden av barnet med bilden av den vuxne mannen. Skriv på de olika linjerna vad dessa generalauktoriteter talade om på generalkonferensen.

Svar: a1, b2, c4, d6, e3, f5

2.

5.

3.

4.

Jag ska följa profeten idag

"Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat ... vare sig de hava talats med min egen röst eller med mina tjänares, ty det är detsamma." (L&F 1:38)

ELIZABETH RICKS

Din himmelske Fader kan tala till dig på många sätt. Han kan tala till dig genom den Helige Anden. Han kan tala till dig genom skrifterna. Ett mycket viktigt sätt för vår himmelske Fader att tala till sina barn på är genom hans levande profeter. När profeten talar, säger han sådant till oss som vår himmelske Fader vill att vi ska veta.

Kung Noahs folk i Mormons bok var mycket onda. Vår himmelske Fader sände sin profet Abinadi till att predika för dem. Kung Noahs onda präster blev arga och försökte döda Abinadi. Men Abinadi sade: "Rören mig icke ... ty jag har ännu icke framburit det bud, som Herren sände mig att frambära." (Mosiah 13:3) Alma, en av prästerna, trodde på Abinadis ord och fick lära sig hur man får Guds utlovade välsignelser.

I Bibeln kan vi läsa om Guds löften till Israels barn. Herren befriade dem från Egypten genom Mose, sin profet. Mose undervisade Israels barn om hur de kunde få Guds löften och välsignelser.

Det fanns ingen profet på jorden när Joseph Smith bad för att ta reda på vilken kyrka han skulle gå med i. Joseph Smith blev Guds profet och återställde Jesu Kristi sanna kyrka. Joseph Smith undervisade folket om vad de behövde göra för att få Guds löften och välsignelser.

Idag säger president Gordon B Hinckley till oss vad Gud vill att vi ska veta och göra. När vi lyssnar på generalkonferensen är det som om Gud själv talar till oss. Vi kan lära oss hur vi kan få Guds utlovade välsignelser när vi lyssnar på vår profet.

Förslag till samlingsstunden

1. Hjälp barnen lära sig L&F 1:38 utantill. Be barnen tänka på vad profeten talade om under de senaste generalkonferenserna. Skriv ner deras tankar på mitten av skrivtavlan. Skriv sedan orden *Nutiden* och *Framtiden* på var sin sida om listan. Säg att vi kan göra en del av det som profeten ber oss göra redan nu. (Betala tionde, vara ärliga, gå till kyrkan.) Vi behöver bli äldre för att kunna göra annat som profeten har rätt oss att göra. (Viga oss i templet, få prästadömet, hedra våra ämbeten i kyrkan.) Låt barnen peka på antingen "Nutiden" eller "Framtiden" när du läser upp en av tankarna på tavlan. Säg att även om vi inte kan göra allt nu, så finns det ändå mycket vi kan göra. Bär vittnesbörd om de välsignelser du har fått genom att följa den levande profeten. Sjung "Tack, Gud, att profeter du sänder" (Psalmer, nr 10).

2. Visa ett exemplar av "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". (Liahona, okt 2004, s 49; eller artikelnr 35602 180) Be ett barn läsa följande mening från tillkännagivandet: "Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation." Säg till barnen att de kan stärka sin familj. Dela upp barnen i nio "familjer". Kom ihåg att familjer har skiftande storlek. Skriv ner principerna (tro, bön och så vidare) på små papperslappar och lägg dem i en korg. Låt varje familj ta upp ett ord. Instruera familjerna att göra en pantomim som handlar om principen. Ge barnen tid att förbereda sig. För att demonstrera tro, till exempel, kan barnen låtsas att de planterar ett frö och väntar på att det ska växa upp. Sätt upp papperslapparna med de olika principerna. Skriv titeln på en sång som handlar om principen på baksidan av motsvarande papperslapp. Be grupperna spela upp sin pantomim för de andra primärbarnen. När någon har gissat den rätta principen tar du bort den papperslappen från tavlan och så sjunger ni sången som står på baksidan. ●

Resan till dopet

När människor blivit döpta och konfirmerade blir de medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. De påbörjar en resa tillbaka till vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Det finns en annan resa som barn under åtta år behöver ta — resan att förbereda sig för dopet.

I kyrkan kan du lära dig mer om Jesus Kristus och hans evangelium. Försök att vara ett kristuslikt föredöme för människorna omkring dig.

Dagen före mitt dop kändes det jättespännande, men ju närmare dopbassängen jag kom, desto mer nervös blev jag. Men när jag äntligen kom ner i vattnet var det som om änglar sjöng uppe i luften. Efteråt var jag jätteglad. När jag fick den Helige Andens gåva, tänkte jag: "Min himmelske Fader är nöjd."

Jacqueline E, 11 år, Quebec, Canada

När du ber kommer du närmare vår himmelske Fader. Be honom hjälpa dig att välja det rätta varje dag.

Studera skrifterna själv och tillsammans med din familj.

Mitt liv har förändrats eftersom evangeliet har lärt mig många sanningar som jag inte kände till förut: Jag är ett Guds barn, jag bodde i andevärlden innan jag kom till jorden, och min familj kan vara tillsammans för evigt! Vi är så välsignade att ha en levande profet — han älskar oss och välsignar oss. Profeten undervisar oss om Guds ord. Han säger att jag ska vara snäll och undervisar mig om vad Gud vill att jag ska göra.

Michael F, 9 år, Tonga

När du närmar dig din åttaårsdag kommer biskopen eller grenspresidenten att ha en intervju med dig. Du behöver inte vara nervös. Han hjälper dig att förbereda dig för ditt dop.

Grattis på åttaårsdagen!

Nu när jag har döpts och konfirmerats så har jag fått den Helige Andens gåva, och han kan vara hos mig hela tiden och hjälpa mig att skilja mellan rätt och fel. När du ber kan den Helige Anden hjälpa dig förstå svaret på din bön.

Emily S, 8 år, Louisiana, USA

Innan jag fyllde åtta år fastade jag och bad till min himmelske Fader för att få veta om jag skulle döpas. Svaret var ja! När jag hade döpts fick jag en underbar, varm, lycklig känsla.

Jag var tacksam att få konfirmeras och ta emot den Helige Andens gåva. Efter mitt dop har jag försökt att hålla buden, vara snäll mot min familj och mina vänner och alltid vara ett gott föredöme.

Huia K, 8 år, Victoria, Australien

Det är din dopdag! När du kommer upp ur vattnet är du ren och obefläckad, precis som de vita kläderna du har på dig.

Efter dopet konfirmeras du som medlem i kyrkan av några prästadömsbärare som också ger dig den Helige Andens gåva. När du ingår förbund, eller lovar, att ta på dig Jesu Kristi namn och att alltid minnas honom så lovar han dig att den Helige Anden alltid ska vara med dig och vägleda dig. Du kan tänka på det förbundet varje gång du tar sakramentet. ●

DOP

Jag läser Mormons
bok varje dag. Gå
två steg framåt.

När jag har bråkat
med mina vänner ber
jag dem om förlå-
telse. Gå ett steg
framåt.

Hålla vårt dopförbund

JENNIFER ROSE

Kyrkans tidningar

När vi döps ingår vi ett förbund, eller löfte, med vår himmelske Fader. Vi lovar att ta på oss hans Sons, Jesu Kristi namn och att alltid minnas honom och hålla hans bud. När vi håller vår del av förbundet lovar Gud att vi ska få ha den Helige Anden i vårt liv som vägleder och tröstar oss.

Förbundet som vi ingår i dopet är första steget på vår resa mot templet. Det finns andra steg längs vägen som hjälper oss att hålla våra dopförbund och att förbereda oss för att ta emot templets välsignelser.

För att spela spelet behöver du en liten färgad pappersbit till varje spelare och en tärning.

Förberedelser: (1) Ta bort de här sidorna från tidningen. (2) Klipp ut pusselbitarna, klistra fast dem på tjockt papper, klipp rent och lägg dem åt sidan. Klistra sedan fast spelplanen på tjockt papper. (3) Dela upp spelarna i två lag och ge varje spelare en färgad pappersbit som de kan skriva sitt namn på. Varje lag ska ha sin egen färg på pappersbitarna. (4) Man startar genom att lägga pappersbitarna där det står "DOP".

Jag går till kyrkan
varje vecka, trots att
det är långt dit. Gå
två steg framåt.

Min bror ber mig om
hjälp. Jag säger nej.
Gå två steg tillbaka.

En klasskamrat ber
att få skriva av mina
hemuppgifter. Jag
säger nej. Gå två
steg framåt.

Jag har sönder en tallrik
och säger till min pappa
att det var min lillasyster
som hade sönder den.
Gå tillbaka två steg.

Jag gör goda gär-
ningar för min
familj. Gå ett steg
framåt.

Jag läser inte
skrifterna. Gå
tillbaka två
steg.

Under generalkon-
ferensen visade
jag att jag stödde
generalauktorite-
terna. Gå två steg
framåt.

Min vän frågar om
jag kan leka på sön-
dagen. Jag inbjuder
honom till Primär.
Gå två steg framåt.

Jag tittar på teve i
stället för att vara
med på hemafto-
nen. Gå två steg
tillbaka.

Jag gör goda
gärningar för
min familj. Gå
ett steg framåt.

Jag bryr mig inte om mamma
när hon ber mig hjälpa till med
middagen. Gå tillbaka ett steg.

Jag tjänar lite pengar
och betalar mitt
tionde. Gå två steg
framåt.

Jag hämtar tidningen
åt en sjuk granne.
Gå ett steg framåt.

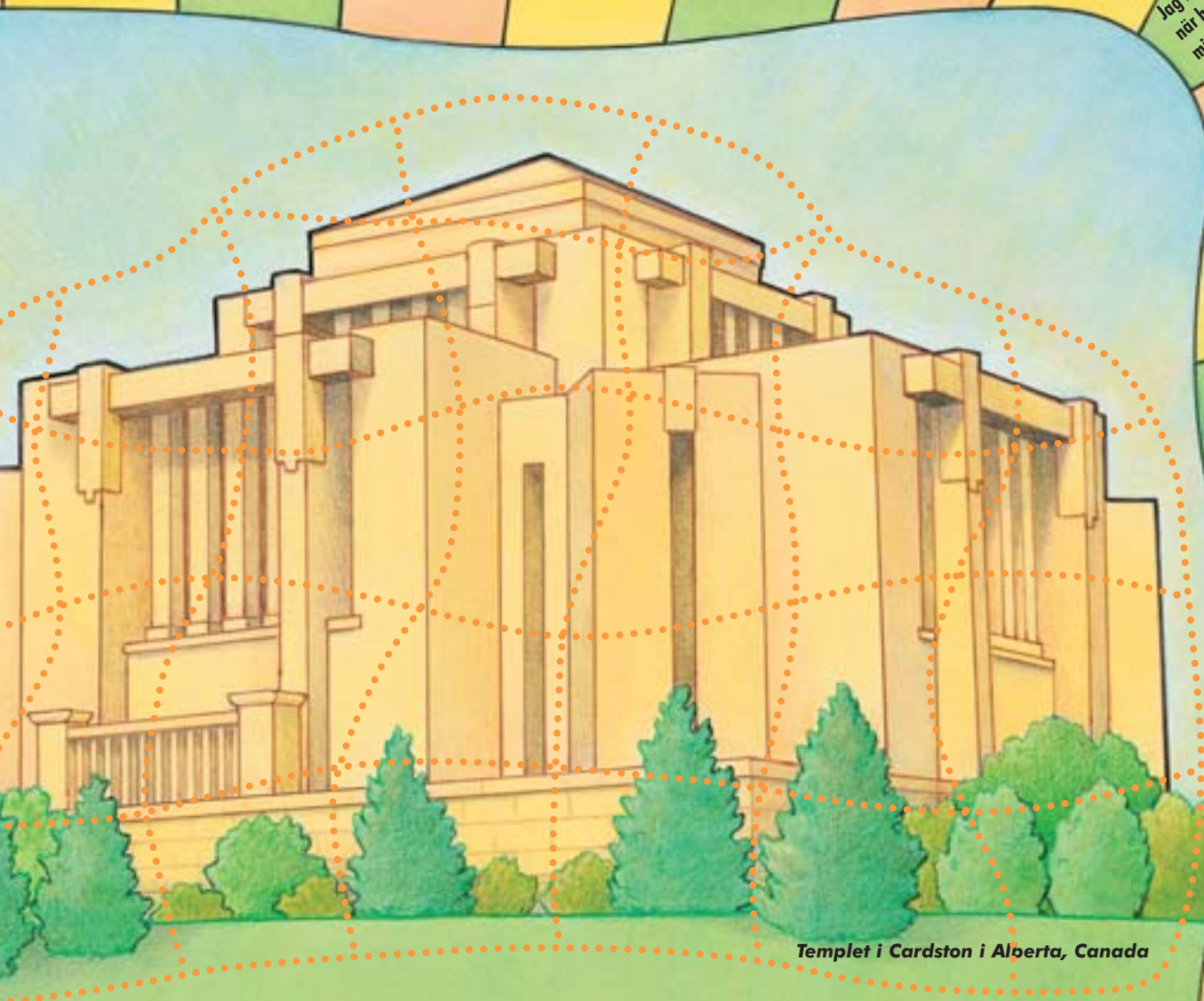
Jag sätter upp en
bild av templet i
mitt rum och sätter
upp ett mål att
komma dit. Gå
ett steg framåt.

Jag håller bön både
morgon och kväll.
Gå ett steg framåt.

Jag ber en vän
stänga av dålig
musik. Gå ett
steg framåt.

Det har varit en
jobbig dag och
jag är trött, så
jag håller inte
bön. Gå tillbaka
två steg.

Jag tog en godis-
bit i affären och
betalade inte för
den. Gå tillbaka
två steg.

Templet i Cardston i Alberta, Canada

Så här går spelet till: En spelare kastar tärningen och flyttar på sin pappersbit. Om du slår en tvåa eller högre kan du "dela med dig" av siffran till dina lagkamrater och hjälpa dem flytta på sig också. (Om du till exempel får en trea så kan du och två andra lagkamrater gå ett steg framåt.) När du hamnar på en ruta med ord så läser du dem högt och

följer instruktionerna. Om det står att du ska gå framåt så lägger du en pusselbit på plats.

Nu är det det andra lagets tur. En spelare kastar tärningen och flyttar på pappersbiten.

Lagen och spelarna turas om att kasta tärningen och flytta runt pappersbitarna på spelplanen tills pusslet är färdigt.

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras, kalkeras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på världskartan.

"Edra kläder hava blivit rentvagna och gjorda vita i Kristi blod." (Alma 5:27)

Ren igen

ANNE BENTLEY WADDOUPS

Byggt på en sann berättelse

Vattnet kändes varmt och lent när jag gick ner i dopbassängen. Pappa kom nerför trappan på andra sidan och log mot mig. Jag tittade på alla som hade samlats framför dopbassängen: människor som älskade mig och hade kommit bara för min skull! Pappa sade dopbönen och sänkte ner mig i vattnet. Jag ska aldrig glömma hur jag kände mig när jag kom upp ur vattnet — lycklig och ren. När jag kom upp ur bassängen stod mamma där med en stor handduk som hon svepte om mig i med en stor kram.

Jag torkade av mig och tog på mig den nya vita klänningen med hålspets som vi hade valt ut för den här dagen. Sedan gick jag tillbaka till rummet där min familj och mina vänner väntade. Min pappa, morfar, farfar och min farbror lade sina händer på mitt huvud och konfirmerade mig som medlem i kyrkan.

Efteråt kom alla fram till mig och kramade mig eller skakade hand. Min hemlärare sade: "Just nu är du helt ren! Du har inga synder alls!"

Jag hade inte tänkt på det

förut. Jag insåg att jag just då var nästan fullkomlig. Jag bestämde mig för att vara sådan så länge jag kunde.

Alla gick ut och satte sig på den stora böljande gräsmattan och pratade och åt förfriskningar och njöt av utsikten över Potomacfloden.

Efter en stund började mina kusiner och vänner och jag att springa runt lite. "Var försiktig", ropade mamma. "Kom ihåg att du har på dig din nya klänning."

Vi lekte kurragömma och jagade varandra runt träden. Jag tyckte om hur min klänning böljade när jag snurrade runt.

Då hände det värsta som kunde hända. Jag halkade och ramlade i en gyttjepöl som låg kvar efter morgonens regn. Jag hörde en hel del flämtningar och lite fnitter när jag ställde mig upp. Min vita klänning var alldeles lerig! Men det värsta var att jag redan hade gjort något som var fel genom att strunta i mammas uppmaning. Jag sprang in på toaletten och tårarna kom innan jag var framme. Jag *måste* få klänningen ren. Jag skulle skrubba den tills den blev ren. Jag drog upp klänningen i handfatet och lät vattnet rinna över leran. Jorden försvann men fläcken fanns kvar på framsidan av min nya, vita klänning.

Jag gick ut på andra sidan kyrkan och satte mig på trottoarkanten bredvid parkeringsplatsen och tittade på ångan som steg upp från asfalten i värmen. Jag hörde ytterdörren öppnas och stängas bakom mig. Mamma satte sig ner och lade armen om mig.

"Jaha, du ramlade i gyttjan."

Jag nickade.

"Jag är säker på att vi kan tvätta den och att fläcken går bort", sade hon.

Jag skakade på huvudet. "Jag har redan försökt tvätta bort den på toaletten, men det gick inte. Förlåt. Jag tror

inte att det går att få bort den. Kommer jag aldrig att kunna ha den på mig igen?" Medan jag pratade kom tårarna igen.

Jag trodde att mamma skulle skälla på mig för att jag hade förstört en ny klänning, men hon sade: "Jag tror att du kommer att minnas den här dagen ännu mer nu."

Det var sant. Vem glömmer att man har förstört sitt eget dop!

"Det är så att du kommer att göra en del misstag i livet", sade mamma. "Det gör vi alla. Och hur mycket du än försöker på egen hand så kan du inte helt få bort dem från ditt liv. Vet du vem som kan det?"

"Jesus Kristus?"

Mamma nickade. "Vår himmelske Fader och Jesus Kristus vill förlåta oss. Om vi omvänder oss och ber ödmjukt så kan Jesus göra oss rena igen — lika rena som du var när du kom upp ur dopbassängen. Kristi försoning är vår himmelske Faders största gåva till oss. Och vet du vad vi kan göra varje vecka som hjälper oss att bli rena?"

Jag nickade sakta. "Ta sakramentet."

"Just det. När vi tar sakramentet förnyar vi de förbund

vi ingick när vi döptes.” Mamma lutade handen mot mitt knä och ställde sig upp. ”Jag tror att lite blekmedel kan göra klänningen vit igen. Det här är inte vår första lerfläck, och det är säkert inte vår sista.”

Jag suckade. Det skulle inte vara mitt sista misstag heller. Men nu förstod jag lite mer om vad det innebär att döpas och konfirmeras.

”Ingen av oss ... är fullkomligt lydig, och därför litar vi på att vårt dopförbund gör att vi får förlåtelse för våra synder efter dopet liksom ... före dopet. Vi litar på att omvändelse ... för med sig den Helige Anden och den försonande nåden.”

Äldste D Todd Christofferson i de sjuttios presidentskap, "Justification and Sanctification", Ensign, juni 2001, s 24.

Det tog inte bara bort alla mina gamla misstag. Det gjorde det möjligt för mig att fortsätta vara ren — inte genom att alltid vara fullkomlig, utan genom att omvända mig och försöka ännu mer. ●

Jag villigt ger mitt tionde

Glatt ♩ = 104-112

The musical score is written for a four-part setting (Soprano, Alto, Tenor, Bass) in 4/4 time, key of D major. The tempo is marked 'Glatt' (Allegretto) with a range of 104-112 beats per minute. The score consists of two systems. The first system contains the first two lines of the melody and bass line, with lyrics for two parts. The second system contains the next two lines, including a key signature change to A major (indicated by a natural sign over the F#) and a final cadence. Chord symbols (D, G, A7) are placed above the staff. Fingerings and articulation marks are present throughout.

1. Jag vil - ligt ger mitt ti - on - de, min lil - la del till Gud. På
2. Att är - ligt ge till - baks i - gen en ti - on - del åt dig är

det - ta sätt jag vi - sar att jag ly - da vill hans bud.
li - tet, när jag räk - nar allt som du har gi - vit mig.

Text och musik: Lonnie Dobson Adams, f 1942. © 1969, 1989 IRI
Denna sång får kopieras för tillfällig, icke kommersiell användning i kyrkan eller hemmet.

Malaki 3:10

Stå för rättfärdighet

"Du står kvar genom tron." (Rom 11:20)

Från en intervju med äldste Wolfgang H Paul i de sjuttios kvorum, som nu verkar i området Centrala Europa. Av Kimberly Webb, kyrkans tidningar.

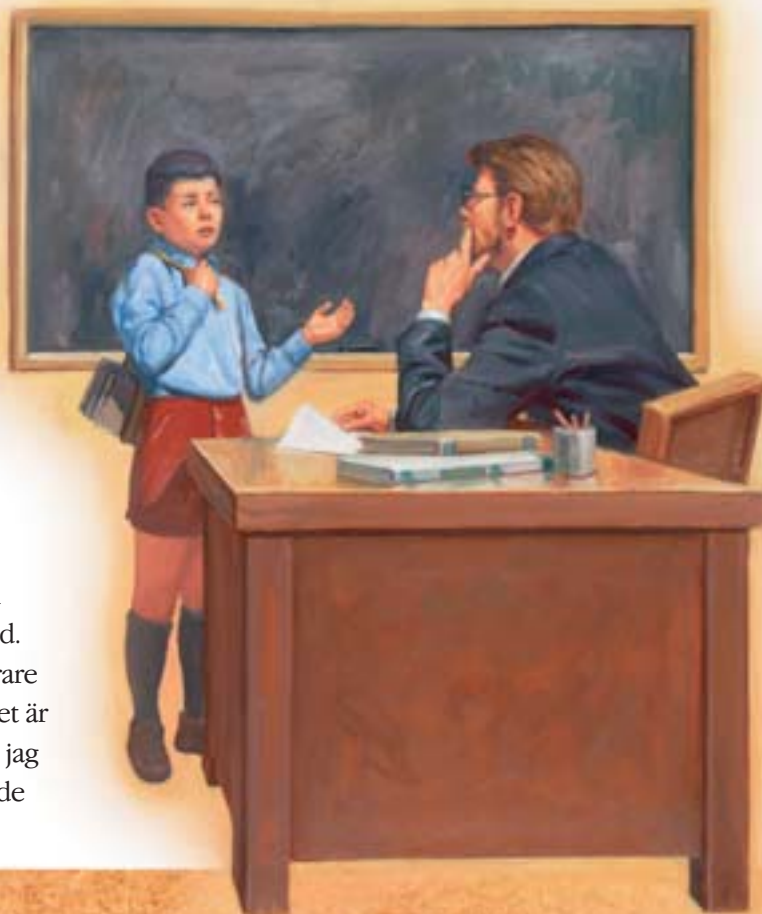
När jag växte upp i Tyskland var jag och min familj de enda medlemmarna i kyrkan i vår stad med 60 000 invånare. Vi kunde inte gå på sakramentsmötet, Söndagsskolan eller Primär eftersom det närmaste möteshuset låg flera timmars bilväg bort. Vi fick särskilt tillstånd att ha söndagsmöten hemma. Min far ledde mötena, välsignade sakramentet och höll ofta lektionerna.

Jag var alltid den enda medlemmen i kyrkan i min skola. Ibland retades klasskamraterna med mig för min tro, och först kändes det lite obehagligt. Men jag visste att de inte hade den kunskapen om evangeliet som jag hade välsignats med, och när jag tänkte på det så kände jag mig tacksam för att vara medlem i kyrkan i stället för att bli generad.

En gång retade en av mina lärare mig för kyrkan, och jag sade: "Det är inte roligt. Det här är något som jag verkligen tror på." Efter det retade han mig inte mer. När mina

klasskamrater såg att jag stod för mina principer så respekterade de mig. De valde mig till och med till klasspresident. Jag lärde mig att jag aldrig skulle ångra att jag stod för det jag trodde på.

Jag bar med mig den lärdomen när jag

som ung man gick in vid den tyska armén. Återigen retades de andra soldaterna med mig först. Men när de förstod att jag levde efter min tro så försvarade de mig istället. De försökte se till så att ingen erbjöd mig alkohol. Om jag någon gång hade gått emot min tro så skulle de ha blivit besvikna på mig.

Barn, ibland kanske ni blir retade eller missförstådda på grund av er tro. Ni kan också stå för rättfärdighet. Kanske kommer de som retas med er nu att en dag se er som ett föredöme och visa sin respekt för er. Det spelar ingen roll vad andra tycker, vår himmelske Fader är glad när ni är trofasta mot era normer. Han hjälper er.

En del av mitt vittnesbörd kommer av att jag har fått så många bönesvar. När jag var fem eller sex år fick jag hemskt ont i örat. Jag fick en prästadömsvälsignelse och blev häpen när det onda försvann. Det var första gången som jag minns att jag kände kraften i bönen och i prästadömet när jag var liten.

Bönesvar har fortsatt att hjälpa mig som vuxen. En gång skulle jag hålla i en presentation och jag behövde ett mycket viktigt dokument. Jag tittade igenom allt material jag hade, men kunde inte hitta det. Tiden höll på att bli knapp. Jag var nervös. Jag låste dörren, knäböjde och bad. När jag öppnade garderoben som jag redan hade tittat i många gånger så upptäckte jag

att två foldrar i en hög satt ihop. Det var därför jag inte kunde hitta den jag behövde först.

Jag litar väldigt mycket på vår himmelske Faders hjälp. Mina kära unga vänner, ni kan också lita på Herren. Kom alltid ihåg de bönesvar som ni redan har fått. Om ni har en enkel tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus så får ni uppleva personliga underverk som hjälper er att lösa era problem och att stå för rättfärdighet. ●

Till höger: Vid sex års ålder.

Längst till höger: Vid fjorton års ålder.

Vad gör jag nu?

Du är nu medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Vilket underbart val du har gjort! Vad händer nu då? Det finns saker du kan göra varje dag som hjälper dig att vara glad, få ett ännu starkare vittnesbörd och större förståelse för evangeliet och lära känna vår himmelske Fader och Jesus Kristus ännu bättre. (För förslag till tonåringar, se sidan 39.)

Be. Försök att be på dina knän varje morgon och kväll. Och kom ihåg — du kan uppsända en tyst bön till din himmelske Fader när som helst och var som helst.

Läs skrifterna. Be om att förstå det du läser och försök att följa de rättfärdiga exempel som det står om där.

Läs Lilla stjärnan. I den bilagan kan du läsa berättelser, göra aktiviteter och leta efter den gömda VDR-ringen!

Visa kärlek till din familj. Och glöm inte att vara med på hemaftonen varje vecka. Det är ett tillfälle för dig och din familj att komma närmare varandra, lära er mer om evangeliet, spela spel och äta något gott tillsammans.

Håll buden. Buden finns i skrifterna och ges till oss av nutida profeter, som talar för vår himmelske Fader.

Lär dig och lev efter Mina evangelieideal. (De finns i häftena *Tro på Gud*; se också *Lilla stjärnan*, juni 2006, LS4.) De hjälper dig att välja det rätta.

Håll dina förbund — de löften som du gav när du döptes. (Se Mosiah 18:8–9.) Gå till kyrkan så att du kan förnya dina förbund, få mer kunskap och få vänner.

Behandla andra vänligt och hjälp dem. Du känner att Frälsarens ande är med dig när du följer hans exempel.

Var glad! Din himmelske Fader och Jesus Kristus älskar dig och har en plan för dig. Det är något att vara glad för! ●

*"Vi gratulerar dig till dopet
nyligen och hälsar dig varmt
välkommen", skriver president
Gordon B Hinckley. "Vilket
underbart steg du har tagit
i och med att du har blivit
medlem i kyrkan! Vi står
redo att hjälpa dig på alla
sätt vi kan." Se "Ett fullkomligt
klart hopp — till nya
medlemmar i kyrkan", s 2.*